

Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 94

Rozeslána dne 3. prosince 1991

Cena Kčs 8,-
(dotisk)

O B S A H:

490. Z á k o n o způsobu provádění referenda
491. Z á k o n o organizaci Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky a o řízení před ním
492. V y h l á š k a ministerstva financí České republiky, kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla
493. V y h l á š k a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

O z n á m e n í ministerstva práce a sociálních věcí České republiky o uložení kolektivní smlouvy vyššího stupně

O z n á m e n i e Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky o uložení kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa

Redakční sdělení o opravě chyb

490

ZÁKON

ze dne 6. listopadu 1991
o způsobu provádění referenda

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

Pokud se v tomto zákoně užívá výraz

- a) „ústavní zákon“, rozumí se jím ústavní zákon o referendu,¹⁾
- b) „příslušný volební zákon“, rozumí se jím buď zákon České národní rady o volbách do České národní rady,²⁾ nebo zákon Slovenské národní rady o volbách do Slovenské národní rady³⁾ podle toho, zda jde o referendum vyhlášené v České republice nebo ve Slovenské republice,
- c) „oprávněný občan“, rozumí se jím občan, který je podle příslušného volebního zákona oprávněn volit do České národní rady nebo do Slovenské národní rady a má proto hlasovací právo v referendu (čl. 1 odst. 3 ústavního zákona).

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 2

Překážkou ve výkonu hlasovacího práva v referendu je zákonem stanovené omezení osobní svobody z důvodu ochrany zdraví lidu.⁴⁾

§ 3

(1) Návrh na vyhlášení referenda předloží Federální shromáždění do 5 dnů od jeho přijetí⁵⁾ národním radám k vyjádření. Vyjádření národních rad Federální shromáždění připojí k návrhu předkládanému prezidentovi České a Slovenské Federativní Republiky. Pokud se národní rada k návrhu na vyhlášení referenda nevyjádří do 20 dnů ode dne, kdy jí byl předložen, platí, že se k němu vyjádřila poslední den této lhůty.

(2) Otázka předložená k rozhodnutí v referendu (čl. 1 odst. 1 ústavního zákona) musí být formulována tak, aby na ni bylo možno jednoznačně odpovédět „ano“ nebo „ne“.

(3) V referendu může být rozhodováno o více otázkách.

(4) Ustanovení odstavce 2 platí obdobně i pro návrh předložený k referendu (čl. 1 odst. 2 ústavního zákona).

§ 4

(1) V oznámení o vyhlášení referenda (čl. 2 ústavního zákona) se uvede:

- a) který zákonodárny sbor konání referenda navrhl a kdy byl návrh prezidentovi České a Slovenské Federativní Republiky doručen,
- b) jaká otázka nebo jaké otázky anebo jaký návrh jsou občanům předkládány k rozhodnutí,
- c) zda se bude referendum konat v České republice nebo ve Slovenské republice anebo v obou republikách současně,
- d) den, popřípadě dny konání referenda,
- e) lhůta k vytvoření orgánů pro referendum a k jejich prvnímu zasedání,
- f) den vyhlášení referenda.

(2) Je-li to vzhledem k obsáhlosti otázky potřebné, uvede se její celý obsah v příloze k oznámení podle odstavce 1 a v textu oznámení se na tuto přílohu výslovně odkáže. Příloha je nedílnou součástí oznámení.

§ 5

(1) Oznámení o vyhlášení referenda (§ 4) se ve všech obcích republiky, v níž se referendum koná, vyvěsí na úřední desce obecního úřadu (obce) do 5 dnů ode dne rozeslání částky Sbírky zákonů, ve které je oznámení o vyhlášení referenda uveřejněno.⁶⁾ Ozná-

¹⁾ Ústavní zákon č. 327/1991 Sb., o referendu.

²⁾ Zákon ČNR č. 54/1990 Sb., o volbách do České národní rady, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon SNR č. 80/1990 Sb., o volbách do Slovenské národní rady.

⁴⁾ § 5 odst. 2 písm. b), § 9 odst. 2 písm. a) a § 24 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

⁵⁾ Čl. 41 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění pozdějších ústavních zákonů.

⁶⁾ § 8 a 11 zákona č. 131/1989 Sb., o Sbírce zákonů, ve znění zákona č. 426/1990 Sb.

mení o vyhlášení referenda musí být takto vyvěšeno až do ukončení hlasování v obci.

(2) Oznámení o vyhlášení referenda musí být vyvěšeno v místnosti pro hlasování (§ 7 odst. 2) po celou dobu hlasování v obci.

§ 6

(1) Je-li referendum vyhlášeno současně v obou republikách (čl. 3 odst. 1 ústavního zákona), koná se téhož dne na celém území České a Slovenské Federativní Republiky. Je-li referendum vyhlášeno v jedné republice (čl. 3 odst. 2 ústavního zákona), koná se téhož dne na celém území příslušné republiky. Prezident České a Slovenské Federativní Republiky může stanovit, že se referendum koná ve dvou dnech.

(2) Referendum se koná v určený den od 7 do 22 hodin. Vyžadují-li to místní potřeby, může v České republice obecní rada nebo ve městech, která se člení na městské obvody nebo na městské části, obvodní nebo místní rada⁷⁾ a ve Slovenské republice starosta obce nebo primátor města nebo ve městech, která se člení na městské části, starosta městské části⁸⁾ (dále jen „příslušný orgán obce“) stanovit začátek referenda na dřívější hodinu.

(3) Koná-li se referendum ve dvou dnech, začíná ve 14 hodin a končí ve 22 hodin prvního dne. Druhý den referendum začíná v 7 hodin a končí ve 14 hodin. Vyžadují-li to místní podmínky, může příslušný orgán obce stanovit začátek referenda na dřívější hodinu.

ČÁST DRUHÁ OKRSKY A OKRESY PRO KONÁNÍ REFERENDA

§ 7

Okresy pro konání referenda

(1) Pro hlasování (§ 20) a pro sčítání hlasů (§ 23) se vytvářejí v obcích okrsky pro konání referenda (dále jen „okrsek“).

(2) Území okrsku a místnost pro hlasování v každém z nich určí příslušný orgán obce nejpozději 5 dnů před posledním dnem lhůty k vytvoření orgánů pro referendum.

(3) Pro vytváření okrsků jinak platí obdobně ustanovení příslušného volebního zákona o volebních okrscích s tím, že okrsek může zahrnovat až 2000 oprávněných občanů.

§ 8

Okresy pro konání referenda

(1) Pro sčítání hlasovacích lístků odevzdaných v okrscích se vytvářejí okresy pro konání referenda.

(2) Okresy pro konání referenda tvoří území okresů podle předpisů o územním členění státu⁹⁾ a dále území hlavního města České republiky a České a Slovenské Federativní Republiky Prahy (dále jen „hlavní město Praha“) podle stavu v den vyhlášení referenda.

ČÁST TŘETÍ

SEZNAMY PRO HLASOVÁNÍ V REFERENDU, LEGITIMAČNÍ LÍSTKY A HLASOVACÍ PRŮKAZY

§ 9

Sestavení seznamů pro hlasování v referendu (dále jen „seznam“) zajišťuje příslušný orgán obce. O seznamech platí obdobně ustanovení příslušných volebních zákonů o seznamech voličů.

§ 10

O legitimačních lístcích pro hlasování platí obdobně ustanovení příslušných volebních zákonů o legitimačních lístcích s tím, že působnost bývalých místních národních výborů náleží příslušným orgánům obcí.

§ 11

(1) Oprávněným občanům, kteří nebudou moci hlasovat v okrsku, kde jsou zapsáni do seznamu, vydá příslušný orgán obce na jejich žádost hlasovací průkaz a současně je z tohoto seznamu vyškrtně s poznámkou o vydání hlasovacího průkazu.

(2) Hlasovací průkaz opravňuje k zápisu a k hlasování v jiném okrsku v té republice, v níž je okrsek

⁷⁾ § 3 odst. 1 a 2 a § 44 odst. 1 a 2 zákona ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení).
§ 22 zákona ČNR č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze.

⁸⁾ § 13 odst. 1 a § 24 odst. 2 zákona SNR č. 369/1990 Sb., o obecním zřízení.
§ 17 odst. 1 zákona SNR č. 377/1990 Sb., o hlavním městě Slovenské republiky Bratislavě.
§ 15 odst. 1 zákona SNR č. 401/1990 Sb., o městě Košice.

⁹⁾ Zákon č. 36/1960 Sb., o územním členění státu, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon SNR č. 517/1990 Sb., o územním a správním členění Slovenské republiky.

uvedený v odstavci 1; účast při hlasování se oprávněnému občanovi vyznačí v jeho občanském průkazu nebo v jiném jeho průkazu, který občanský průkaz nahrazuje.

ČÁST ČTVRTÁ ORGÁNY PRO REFERENDUM

§ 12

Všeobecná ustanovení

(1) Pro organizaci referenda a zjišťování jeho výsledků se vytvářejí orgány pro referendum (dále jen „komise“), kterými jsou:

- a) Federální komise pro referendum (dále jen „Federální komise“), koná-li se referendum současně v obou republikách (čl. 3 odst. 1 ústavního zákona),
- b) Ústřední komise pro referendum České republiky nebo Ústřední komise pro referendum Slovenské republiky (dále jen „Ústřední komise“), koná-li se referendum jen v jedné z republik. Koná-li se referendum v obou republikách současně, vytvářejí se obě Ústřední komise,
- c) okresní komise pro referendum (dále jen „okresní komise“) pro každý okres pro konání referenda (§ 8),
- d) okrskové komise pro referendum (dále jen „okrskové komise“) pro každý okrsek (§ 7).

(2) Členem komise může být jen oprávněný občan.

(3) Člen komise se ujímá své funkce složením slibu tohoto znění: „Slibuji na svou čest, že budu svou funkci vykonávat svědomitě a nestranně a budu se přitom řídit zákony a jinými právními předpisy.“ Slib skládá člen komise tak, že se podepíše pod znění slibu, jež mu předloží osoba, která svolala první zasedání komise.

(4) Komise je způsobilá se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů. Usnesení je přijato, jestliže se pro ně vyslovila nadpoloviční většina přítomných členů. Dojde-li k rovnosti hlasů, návrh se považuje za zamítnutý.

(5) Nemůže-li se člen komise jednání komise zúčastnit, nastoupí na jeho místo jeho náhradník. Osobu, která je místopředsdou komise ze zákona, může při výkonu této funkce zastupovat zaměstnanec jí řízeného úřadu, kterého určí.

(6) Ústřední komise a okresní komise si k výpočetnímu zpracování vytvářejí odborné (sumarizační) útvary složené z pracovníků aparátu státní statistiky k tomuto účelu přidělených. Tito pracovníci skládají slib ve znění uvedeném v odstavci 3 a při plnění těchto úkolů jsou podřízeni předsedovi příslušné komise.

§ 13

Federální komise

(1) Každá politická strana a politické hnutí,¹⁰⁾ které mají ve Federálním shromáždění poslanecký klub,¹¹⁾ určí ve lhůtě stanovené v oznámení o vyhlášení referenda [§ 4 odst. 1 písm. e)], jednoho člena Federální komise a jeho náhradníka a sdělí jejich jména a příjmení osobě, která svolá první zasedání Federální komise (odstavec 5).

(2) Na prvním zasedání určí los z členů Federální komise jejího předsedu a prvního místopředsedu. Losování řídí nejstarší člen Federální komise.

(3) Dalšími místopředsedy Federální komise jsou ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky a předseda Federálního statistického úřadu.

(4) Místopředsedové Federální komise podle odstavce 3 vyčlení ze zaměstnanců úřadů, které řídí, potřebný počet pracovníků pro zajištění organizačních a administrativních prací.

(5) První zasedání Federální komise svolá ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky ve lhůtě stanovené v oznámení o vyhlášení referenda [§ 4 odst. 1 písm. e)].

(6) Federální komise zejména

- a) dozírá na dodržování právních předpisů při přípravě a provádění referenda,
- b) rozhoduje o stížnostech na postup Ústředních komisí,
- c) zjišťuje výsledky hlasování v rámci federace,
- d) odevzdá zápis o výsledku hlasování předsednictvu Federálního shromáždění a zašle jej předsednictvům národních rad obou republik,
- e) plní další úkoly podle tohoto zákona a jiných právních předpisů.

§ 14

Ústřední komise

(1) Každá politická strana a politické hnutí,¹⁰⁾ které mají v České národní radě nebo Slovenské národní

¹⁰⁾ Zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích.

¹¹⁾ § 8 zákona č. 56/1991 Sb., o jednacím řádu Federálního shromáždění.

radě poslanecký klub,¹²⁾ určí ve lhůtě stanovené v oznámení o vyhlášení referenda [§ 4 odst. 1 písm. e)] jednoho člena příslušné Ústřední komise a jeho náhradníka a sdělí jejich jména a příjmení osobě, která svolá první zasedání Ústřední komise (odstavec 5).

(2) Na prvním zasedání určí los z členů Ústřední komise jejího předsedu a prvního místopředsedu. Losování řídí nejstarší člen Ústřední komise.

(3) Dalšími místopředsedy Ústřední komise jsou ministr vnitra a předseda ústředního statistického orgánu příslušné republiky.

(4) Místopředsedové podle odstavce 3 vyčlení ze zaměstnanců úřadů, které řídí, potřebný počet pracovníků pro zajištění úkolů podle § 12 odst. 6 a pro organizační a administrativní práce.

(5) První zasedání Ústřední komise svolá ministr vnitra příslušné republiky ve lhůtě stanovené v oznámení o vyhlášení referenda [§ 4 odst. 1 písm. e)].

(6) Ústřední komise zejména

- a) dozírá na dodržování právních předpisů při přípravě a konání referenda,
- b) rozhoduje o stížnostech na postup okresních komisí,
- c) zjišťuje výsledky hlasování v rámci příslušné republiky,
- d) odevzdá zápis o výsledku hlasování předsednictvu národní rady příslušné republiky, a jde-li o referendum vykonané podle čl. 3 odst. 2 ústavního zákona, zašle zápis předsednictvu národní rady druhé republiky a předsednictvu Federálního shromáždění,
- e) odevzdá zápis o výsledku hlasování Federální komisi, jde-li o referendum vykonané podle čl. 3 odst. 1 ústavního zákona,
- f) plní další úkoly podle tohoto zákona a jiných právních předpisů.

§ 15

Okresní komise

(1) Každá politická strana a politické hnutí,¹⁰⁾ uvedené v § 14 odst. 1, může určit ve lhůtě stanovené v oznámení o vyhlášení referenda [§ 4 odst. 1 písm. e)] jednoho člena každé okresní komise a jeho náhradníka. Jejich jména a příjmení sdělí osobě, která svolá první zasedání okresní komise (odstavec 6).

(2) Na prvním zasedání určí los z členů okresní komise jejího předsedu a prvního místopředsedu. Losování řídí nejstarší člen okresní komise.

(3) Okresní komise musí mít nejméně 5 členů. Není-li okresní komise takto vytvořena způsobem uvedeným v odstavci 1, jmenuje zbývající členy okresní komise přednosta příslušného okresního úřadu, v hlavním městě Praze tajemník magistrátního úřadu.

(4) Dalšími místopředsedy okresní komise jsou přednosta příslušného okresního úřadu, v hlavním městě Praze tajemník magistrátního úřadu, a ředitel příslušného okresního oddělení statistického úřadu, v hlavním městě Praze ředitel Městské správy Českého statistického úřadu.

(5) Místopředsedové okresní komise podle odstavce 4 vyčlení ze zaměstnanců úřadů, které řídí, potřebný počet pracovníků pro zajištění úkolů podle § 12 odst. 6 a pro potřebné organizační a administrativní práce.

(6) První zasedání okresní komise svolá přednosta příslušného okresního úřadu, v hlavním městě Praze tajemník magistrátního úřadu, ve lhůtě stanovené v oznámení o vyhlášení referenda [§ 4 odst. 1 písm. e)].

(7) Okresní komise zejména

- a) dozírá na dodržování právních předpisů při přípravě a provádění referenda,
- b) rozhoduje o stížnostech na postup okrskových komisí,
- c) dohlíží na zjišťování výsledků hlasování v okrscích; je oprávněna vyžadovat od okrskových komisí vysvětlení nebo jiné informace a může zjištěné chyby v dohodě s okrskovou komisí odstranit sama nebo požádat okrskovou komisi, aby zjištěné nedostatky odstranila,
- d) zjišťuje výsledky hlasování v rámci okresu,
- e) odevzdá zápis o výsledku hlasování Ústřední komisi příslušné republiky,
- f) plní další úkoly podle tohoto zákona a jiných právních předpisů a úkoly, které jí uloží Ústřední komise příslušné republiky.

§ 16

Okrskové komise

(1) Každá politická strana a politické hnutí¹⁰⁾ zastoupené¹³⁾ v obecním zastupitelstvu, ve městech, která

¹²⁾ § 55b zákona ČNR č. 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady, ve znění zákona ČNR č. 280/1991 Sb. § 17 zákona SNR č. 45/1989 Sb., o poslancích Slovenské národní rady.

¹³⁾ Zákon ČNR č. 368/1990 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích. Zákon SNR č. 346/1990 Sb., o volbách do orgánů samosprávy obcí.

se člení na městské obvody nebo městské části, v obvodním nebo místním zastupitelstvu, může určit ve lhůtě stanovené v oznámení o vyhlášení referenda jednoho člena okrskové komise a jeho náhradníka a sdělí jejich jména a příjmení příslušnému orgánu obce.

(2) Na prvním zasedání určí los z členů okrskové komise jejího předsedu a místopředsedu. Losování řídí nejstarší člen okrskové komise.

(3) Okrsková komise musí mít nejméně 5 členů. Není-li okrsková komise takto vytvořena způsobem uvedeným v odstavci 1, jmenuje zbývající členy příslušný orgán obce.

(4) Svolání prvního zasedání okrskové komise ve lhůtě stanovené v oznámení o vyhlášení referenda zajistí příslušný orgán obce.

(5) Pracovníky pro potřebné organizační a administrativní práce zajistí příslušný orgán obce.

(6) Okrsková komise zejména

- a) zajišťuje řádný průběh hlasování, zejména dozírá na správné odevzdání hlasovacích lístků a dbá o pořádek v místnosti pro hlasování a v jejím bezprostředním okolí,
- b) provádí sčítání hlasů (§ 23),
- c) odevzdá zápis o výsledku hlasování příslušné okresní komisi,
- d) plní další úkoly podle tohoto zákona a jiných právních předpisů a úkoly, které jí uloží příslušné okresní nebo Ústřední komise.

ČÁST PÁTÁ

KONÁNÍ REFERENDA

ODDÍL PRVNÍ

PŘÍPRAVA HLASOVÁNÍ

§ 17

Hlasovací lístky

(1) Na hlasovacím lístku musí být uvedeno:

- a) den, popřípadě dny konání referenda,
- b) otázka nebo otázky anebo návrh pro hlasování (§ 3). Je-li více otázek, označí se pořadovými čísly. U každé otázky nebo u návrhu se vytisknou dva rámečky, z nichž jeden je nadepsán slovem „ano“ a druhý slovem „ne“,
- c) poučení o způsobu hlasování.

(2) Každý hlasovací lístek musí být opatřen otiskem razítka Federální komise.

(3) Federální komise stanoví vzor hlasovacího lístku a zašle jej federálnímu ministerstvu vnitra, které v součinnosti s ministerstvy vnitra republik zajistí, aby

hlasovací lístky byly vtištěny a v potřebném množství doručeny příslušným orgánům obcí.

(4) Příslušný orgán obce zajistí, aby hlasovací lístky byly doručeny nejpozději 3 dny před konáním referenda všem oprávněným občanům a v den konání referenda všem okrskovým komisím.

(5) Je-li referendum vyhlášeno jen v České republice nebo jen ve Slovenské republice (čl. 3 odst. 2 ústavního zákona), náleží působnost podle odstavce 3 Ústřední komisi a ministerstvu vnitra příslušné republiky. Na hlasovacím lístku se otiskne razítko Ústřední komise příslušné republiky (odstavec 2).

§ 18

Informování občanů

O informování oprávněných občanů o době a místě konání hlasování v obci platí obdobně ustanovení příslušných volebních zákonů o informování voličů s tím, že působnost bývalých místních národních výborů náleží příslušným orgánům obcí.

ODDÍL DRUHÝ

§ 19

Kampaně před referendem

(1) Dobou kampaně před referendem se pro účely tohoto zákona rozumí období počínající 12 dnů a končící 2 dny před konáním referenda. Doba mezi dnem vyhlášení referenda a konáním referenda nesmí být kratší než 20 dnů.

(2) Je-li referendum vyhlášeno současně v obou republikách (čl. 3 odst. 1 ústavního zákona), mají politické strany a politická hnutí, uvedené v § 13 odst. 1 a v § 14 odst. 1, právo, aby jim v době kampaně před referendem každý, kdo získal oprávnění k televiznímu a rozhlasovému vysílání na základě zákona Federálního shromáždění, zákona České národní rady nebo zákona Slovenské národní rady, poskytl bezplatně celkem 15 hodin vysílacího času na každém svém vysílacím okruhu.

(3) Je-li referendum vyhlášeno jen v jedné republice (čl. 3 odst. 2 ústavního zákona), mají politické strany a politická hnutí, uvedené v § 14 odst. 1, právo, aby jim v době kampaně před referendem každý, kdo získal oprávnění k televiznímu a rozhlasovému vysílání na základě zákona národní rady příslušné republiky, poskytl bezplatně celkem 15 hodin vysílacího času na každém svém vysílacím okruhu.

(4) 15 hodin vysílacího času poskytnutého politickým stranám a politickým hnutím podle odstavce 2 nebo 3 se mezi politické strany a politická hnutí rozdělí úměrně k celkovému počtu členů jejich poslaneckých klubů v příslušných zákonodárných sborech s tím, že každému z těchto politických stran a politických

hnutí musí být poskytnuto alespoň 10 minut vysílacího času.

(5) Případné spory o poskytnutí vysílacího času podle odstavců 1, 2 a 4 rozhoduje Federální komise, jde-li o referendum vyhlášené podle čl. 3 odst. 1 ústavního zákona, případné spory o poskytnutí vysílacího času podle odstavců 1, 3 a 4 rozhoduje Ústřední komise příslušné republiky, jde-li o referendum vyhlášené jen v jedné republice podle čl. 3 odst. 2 ústavního zákona.

(6) Úhrady za užívání telekomunikačního zařízení¹⁴⁾ se hradí v rozsahu vysílacího času poskytnutého podle odstavce 2 ze státního rozpočtu federace a v rozsahu vysílacího času poskytnutého podle odstavce 3 ze státního rozpočtu příslušné republiky.

(7) Po uplynutí doby kampaně před referendem (odstavec 1) je další přesvědčování pro určitý způsob hlasování v referendu slovem, písmem, zvukem a obrazem zakázáno ve veřejných informačních prostředcích, v budovách, kde sídlí okrskové komise a v jejich bezprostředním okolí. Zveřejňovat výsledky průzkumů veřejného mínění, týkajících se otázek předložených v referendu, je dovoleno nejdéle do sedmého dne před dnem konání referenda.

(8) Členové komisí a pracovníci jejich odborných útvarů nesmějí poskytovat informace o průběhu a dílčích výsledcích hlasování až do podepsání zápisu o výsledku hlasování.

(9) V průběhu hlasování (§ 6) je zakázáno uveřejňovat výsledky průzkumů hlasování.

ODDÍL TŘETÍ

Hlasování

§ 20

(1) Oprávněný občan hlasuje osobně; zastoupení není přípustné.

(2) Oprávněný občan hlasuje odevzdáním platného hlasovacího lístku, na kterém v příslušném rámečku křížkem vyznačí, že na otázku nebo návrh odpovídá „ano“ nebo že na otázku nebo návrh odpovídá „ne“. Hlasování je tajné.

(3) Oprávněný občan se zdrží hlasování odevzdáním nevyplněného platného hlasovacího lístku.

(4) Je-li v referendu rozhodováno o více otázkách, platí ustanovení odstavců 2 a 3 pro každou z těchto otázek samostatně.

§ 21

(1) Hlasování je neplatné, jestliže byl odevzdán hlasovací lístek bez úřední obálky nebo jestliže v odevzdané úřední obálce není žádný hlasovací lístek nebo je v ní více hlasovacích lístků nebo je v ní pouze písemnost, která není úředním hlasovacím lístkem (§ 17).

(2) Hlasovací lístek (§ 17) je neplatný, je-li přetržen na dvě nebo více částí anebo je-li vyplněn jiným způsobem, než jak je stanoveno v § 20 odst. 2 a 3 nebo je jinak upraven.

(3) O platnosti úřední obálky, o platnosti hlasování a o platnosti hlasovacího lístku rozhoduje okrsková komise.

§ 22

Jinak o přípravách v místnosti pro hlasování, prostorách pro úpravu hlasovacích lístků, zahájení hlasování, hlasování, pořádku v místnosti pro hlasování a v jejím bezprostředním okolí, přerušení hlasování a ukončení hlasování platí přiměřeně odpovídající ustanovení příslušných volebních zákonů.

ČÁST ŠESTÁ

ZJIŠTĚNÍ VÝSLEDKŮ REFERENDA

§ 23

Sčítání hlasů okrskovou komisí

(1) Po otevření schránky pro hlasování vyloučí okrsková komise hlasovací lístky odevzdané bez úřední obálky. Po sečtení odevzdaných úředních obálek a při vynětí hlasovacích lístků z těchto obálek vyloučí případy neplatného hlasování (§ 21 odst. 1) a zjistí:

- a) celkový počet odevzdaných hlasovacích lístků,
- b) počet neplatných hlasovacích lístků (§ 21 odst. 2), který vyloučí z dalšího sčítání,
- c) počet platných hlasovacích lístků,
- d) počet hlasů „ano“ a počet hlasů „ne“ ke každé jednotlivé otázce nebo k návrhu,
- e) počet zdržení se hlasování (§ 20 odst. 3) u každé jednotlivé otázky nebo u návrhu.

(2) Jinak pro postup při sčítání hlasů okrskovou komisí platí přiměřeně ustanovení příslušných volebních zákonů o sčítání hlasů okrskovou volební komisí.

§ 24

Zápis o průběhu a výsledku hlasování v okrsku

(1) Okrsková komise vyhotoví ve dvojím stejnopisu zápis o průběhu a výsledku hlasování, který pode-

¹⁴⁾ Zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích.

přísí předseda, místopředseda a ostatní členové komise. Důvody případného odmítnutí podpisu se poznamenají.

(2) V zápisu okrskové komise o průběhu a výsledku hlasování musí být uvedeny:

- a) doba zahájení a ukončení hlasování, popřípadě jeho přerušování,
- b) počet oprávněných občanů zapsaných v okrsku do seznamu pro hlasování,
- c) počet oprávněných občanů, kterým byly vydány úřední obálky,
- d) počet odevzdaných úředních obálek,
- e) počet odevzdaných platných a počet odevzdaných neplatných hlasovacích lístků,
- f) počet hlasů „ano“ a počet hlasů „ne“ ke každé jednotlivé otázce nebo k návrhu,
- g) počet zdržení se hlasování u každé jednotlivé otázky nebo u návrhu.

(3) K zápisu okrsková komise přiloží stručnou zprávu o obsahu stížností, které jí byly podány, a usneseníh, která k nim přijala.

(4) Po podepsání obou stejnopisů zápisu o průběhu a výsledku hlasování předseda okrskové komise jedno vyhotovení zápisu odevzdá neprodleně okresní komisi a vyčká jejího pokynu k ukončení činnosti okrskové komise.

(5) Okrsková komise zapečetí odevzdané hlasovací lístky, úřední obálky a seznamy pro hlasování a předá je spolu s ostatními doklady o hlasování do úschovy příslušnému orgánu obce.

§ 25

Zápis okresní komise

(1) Okresní komise vyhotoví ve dvojím stejnopisu zápis o výsledku hlasování v okrese, který podepíše předseda, místopředsedové a ostatní členové komise. Důvody případného odmítnutí podpisu se poznamenají.

(2) Okresní komise provádí sčítání a zjišťuje výsledky hlasování v okrese na základě zápisů o průběhu a výsledku hlasování odevzdaných okrskovými komisemi.

(3) V zápisu okresní komise musí být uvedeny:

- a) počet okrsků v okrese a počet okrskových komisí, které zaslaly zápis o průběhu a výsledku hlasování,
- b) celkový počet oprávněných občanů zapsaných v seznamech pro hlasování v rámci okresu,
- c) celkový počet oprávněných občanů, kterým byly v rámci okresu vydány úřední obálky,

d) celkový počet odevzdaných úředních obálek v rámci okresu,

e) celkový počet odevzdaných platných hlasovacích lístků a celkový počet odevzdaných neplatných hlasovacích lístků v rámci okresu,

f) celkový počet hlasů „ano“ a celkový počet hlasů „ne“ ke každé jednotlivé otázce nebo k návrhu v rámci okresu,

g) celkový počet zdržení se hlasování u každé jednotlivé otázky nebo u návrhu v rámci okresu.

(4) K zápisu okresní komise přiloží stručnou zprávu o obsahu stížností, které jí byly podány a usneseníh, která k nim přijala, jakož i o případech porušení právních předpisů při přípravě a provádění referenda, nebyla-li zjištěná závada odstraněna.

(5) Po podepsání obou stejnopisů zápisu o výsledku hlasování v okrsku odevzdá předseda okresní komise jeden stejnopis zápisu neprodleně ústřední komisi příslušné republiky a vyčká jejího pokynu k ukončení činnosti okresní komise. Ostatní doklady o hlasování předá do úschovy příslušnému okresnímu úřadu.

§ 26

Zápis Ústřední komise

(1) Ústřední komise vyhotoví v potřebném počtu stejnopisů zápis o výsledku hlasování v příslušné republice, který podepíše předseda, místopředsedové a ostatní členové Ústřední komise. Důvody případného odmítnutí podpisu se poznamenají.

(2) Ústřední komise přezkoumá zápisy okresních komisí a na jejich základě provádí sčítání a zjišťuje výsledky hlasování v rámci příslušné republiky.

(3) V zápisu Ústřední komise uvede:

a) celkový počet okresů a okrsků v rámci republiky a celkový počet okrskových a okresních komisí, které odevzdaly zápis o výsledku hlasování,

b) celkový počet oprávněných občanů zapsaných v seznamech pro hlasování v rámci republiky,

c) celkový počet oprávněných občanů, kterým byly v rámci republiky vydány úřední obálky,

d) celkový počet odevzdaných úředních obálek v rámci republiky,

e) celkový počet odevzdaných platných hlasovacích lístků a celkový počet odevzdaných neplatných hlasovacích lístků v rámci republiky,

f) celkový počet hlasů „ano“ a celkový počet hlasů „ne“ ke každé jednotlivé otázce nebo k návrhu v rámci republiky,

g) celkový počet zdržení se hlasování u každé jednotlivé otázky nebo u návrhu v rámci republiky.

(4) V zápisu Ústřední komise dále uvede stručný obsah stížností, které jí byly podány a usnesení, která k nim přijala, jakož i případy porušení právních předpisů při přípravě a provádění referenda, nebyla-li zjištěná závada odstraněna.

(5) Po podepsání všech stejnopisů zápisu o výsledku hlasování v republice odevzdá předseda Ústřední komise jeden stejnopis zápisu neprodleně předsednictvu národní rady příslušné republiky. Jde-li o referendum vykonané podle čl. 3 odst. 2 ústavního zákona, zašle dále neprodleně po jednom stejnopisu zápisu předsednictvu národní rady druhé republiky, předsednictvu Federálního shromáždění a prezidentovi České a Slovenské Federativní Republiky. Jde-li o referendum vykonané podle čl. 3 odst. 1 ústavního zákona, odevzdá neprodleně též čtyři stejnopisy zápisu o výsledku hlasování v republice Federální komisi a vyčká jejího pokynu k ukončení činnosti Ústřední komise. Dokumentaci o činnosti Ústřední komise předá její předseda do úschovy ministerstvu vnitra příslušné republiky.

(6) Neprodleně po odeslání zápisu (odstavec 5) zveřejní Ústřední komise pro referendum České republiky prostřednictvím Československé tiskové kanceláře České republiky, nebo Ústřední komise pro referendum Slovenské republiky prostřednictvím Československé tiskové kanceláře Slovenské republiky, výsledky hlasování v příslušné republice [odstavec 3 písm. b), e), f), g)].

§ 27

Zápis Federální komise

(1) Federální komise vyhotoví v potřebném počtu stejnopisů zápis o výsledku hlasování v České a Slovenské Federativní Republice, který podepíše předseda, místopředsedové a ostatní členové Federální komise. Důvody případného odmítnutí podpisu se poznamenají.

(2) Federální komise přezkoumá zápisy Ústředních komisí republik a výsledek přezkoumání uvede v zápisu.

(3) V zápisu Federální komise dále uvede stručný obsah stížností, které jí byly podány, a usnesení, která k nim přijala, jakož i případy porušení právních předpisů při přípravě a provádění referenda, nebyla-li zjištěná závada odstraněna.

(4) Po podepsání všech stejnopisů zápisu Federální komise odevzdá její předseda jeden stejnopis zápisu spolu se zápisy Ústředních komisí obou republik neprodleně předsednictvu Federálního shromáždění a po jednom stejnopisu zápisu spolu se zápisy Ústředních komisí obou republik zašle předsednictvům národních rad obou republik a prezidentu České a Slovenské Federativní Republiky.

(5) Neprodleně po podepsání zápisu (odstavec 4) Federální komise zveřejní prostřednictvím Československé tiskové kanceláře výsledky hlasování v České republice a ve Slovenské republice [§ 26 odst. 3 písm. b), e), f), g)].

ČÁST SEDMÁ

OPATŘENÍ K ZAJIŠTĚNÍ REFERENDA

§ 28

Opatření pomocných prostředků

(1) Všechny pomocné prostředky, zejména místnosti pro hlasování a potřeby pro ně, zajistí pro okrskové komise příslušné orgány obcí.

(2) Pro okresní komise zajistí pomocné prostředky příslušný okresní úřad, v hlavním městě Praze magistrátní úřad.

§ 29

Spolupráce jiných orgánů a osob

(1) Všechny státní orgány a orgány místní samosprávy jsou povinny spolupůsobit při provádění tohoto zákona.

(2) Fyzické i právnické osoby podnikající v oboru polygrafické činnosti jsou povinny, v rozsahu odpovídajícím technickým možnostem jejich provozu, na žádost státních orgánů nebo orgánů místní samosprávy plnit úkoly podle tohoto zákona za úplaty zajistit, aby hlasovací lístky, legitimační lístky, hlasovací průkazy a všechny ostatní dokumenty potřebné pro referendum byly včas a řádně rozmnoženy. Nároky na náhradu škody vzniklé při plnění těchto úkolů nejsou tímto ustanovením dotčeny.

§ 30

Nároky členů komisí

O nárocích členů komisí platí obdobně ustanovení příslušných volebních zákonů o nárocích členů volebních komisí.

§ 31

Úhrada nákladů spojených s referendem

(1) Výdaje spojené s přípravou, provedením a zjišťováním výsledků referenda vyhlášeného podle čl. 3 odst. 1 ústavního zákona se hradí ze státního rozpočtu federace. Federální ministerstvo financí stanoví způsob úhrady výdajů, které vznikly republikám a obcím.

(2) Výdaje spojené s přípravou, provedením a zjišťováním výsledků referenda vyhlášeného podle čl. 3 odst. 2 ústavního zákona se hradí ze státního rozpočtu republiky, v níž bylo referendum vyhlášeno. Mi-

nisterstvo financí příslušné republiky stanoví způsob úhrady výdajů, které vznikly obcím.

(3) Výdaji podle odstavců 1 a 2 nejsou výdaje spojené s kampaní před referendem, s výjimkou úhrad za užívání telekomunikačního zařízení (§ 19 odst. 6).

§ 32

Výsledek referenda

(1) Jde-li o referendum vyhlášené podle čl. 1 odst. 1 a čl. 3 odst. 1 ústavního zákona, je přijato rozhodnutí, vyslovila-li se nadpoloviční většina všech oprávněných občanů v každé z republik (čl. 5 odst. 1 ústavního zákona) k předložené otázce „ano“ nebo vyslovila-li se „ne“.

(2) Jde-li o referendum vyhlášené podle čl. 1 odst. 2 a čl. 3 odst. 2 ústavního zákona, je přijato rozhodnutí, vyslovila-li se nadpoloviční většina všech oprávněných občanů v příslušné republice (čl. 5 odst. 2 ústavního zákona) k předloženému návrhu „ano“ nebo vyslovila-li se „ne“.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 1 je výsledkem referenda ve smyslu čl. 6 odst. 1 ústavního zákona; má závaznost ústavního zákona Federálního shromáždění a nabývá účinnosti dnem vyhlášení rozhodnutí přijatého v referendu (§ 33 odst. 1) ve Sbírce zákonů.

(4) Lhůta podle čl. 6 odst. 2 ústavního zákona se počítá ode dne, kdy rozhodnutí přijaté v referendu (§ 33 odst. 2) bylo vyhlášeno ve Sbírce zákonů.

(5) Za vykonané referendum ve smyslu čl. 5 odst. 5 ústavního zákona se považuje referendum, v němž bylo přijato rozhodnutí (odstavce 1, 2), jakož i referendum, v němž rozhodnutí nebylo přijato.

§ 33

Vyhlášení výsledku referenda

(1) Rozhodnutí přijaté v referendu k zásadní otázce formy státoprávního uspořádání České a Slovenské Federativní Republiky (čl. 1 odst. 1, čl. 3 odst. 1 ústavního zákona), vyhlásí předsednictvo Federálního shromáždění jako zákon Federálního shromáždění. Vyhlášení v referendu přijatého rozhodnutí musí obsahovat tyto údaje:

- že se referendum konalo současně v České republice i ve Slovenské republice,
- den, popřípadě dny konání referenda,
- celkový počet oprávněných občanů,
- celkový počet oprávněných občanů, kteří na otázku odpověděli „ano“ a celkový počet oprávněných občanů, kteří na otázku odpověděli „ne“,
- celkový počet oprávněných občanů, kteří se zúčastnili hlasování,

f) otázka nebo otázky, k nimž bylo přijato shodné rozhodnutí (§ 32 odst. 1) v České republice i ve Slovenské republice a obsah tohoto rozhodnutí,

g) ustanovení o tom, že rozhodnutí přijaté v referendu má závaznost ústavního zákona Federálního shromáždění.

(2) Rozhodnutí přijaté v referendu o návrhu na vystoupení České republiky nebo Slovenské republiky z České a Slovenské Federativní Republiky (čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 2 ústavního zákona), vyhlásí předsednictvo národní rady příslušné republiky jako zákon národní rady. Vyhlášení v referendu přijatého rozhodnutí musí obsahovat tyto údaje:

- že se referendum konalo v České republice nebo ve Slovenské republice,
- den, popřípadě dny konání referenda,
- celkový počet oprávněných občanů,
- celkový počet oprávněných občanů, kteří na návrh odpověděli „ano“, a celkový počet oprávněných občanů, kteří na návrh odpověděli „ne“,
- že v referendu bylo přijato rozhodnutí (§ 32 odst. 2, o návrhu na vystoupení příslušné republiky z České a Slovenské Federativní Republiky a obsah tohoto rozhodnutí,
- poučení o dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky, pokud byl návrh podle čl. 1 odst. 2 ústavního zákona přijat alespoň v jedné z republik.

§ 34

Přezkoumání ústavnosti postupu referenda

(1) Žádost o přezkoumání ústavnosti postupu referenda (čl. 5 odst. 4 ústavního zákona) může být Ústavnímu soudu České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „Ústavní soud“) podána po vyhlášení referenda (čl. 2 ústavního zákona); žádost mu musí být doručena do 10 dnů ode dne, kdy k porušení ústavního zákona došlo, nejpozději však do 10 dnů od podepsání zápisu Federální komise (§ 27), jde-li o referendum vyhlášené podle čl. 1 odst. 1 a čl. 3 odst. 1 ústavního zákona, nebo od podepsání zápisu Ústřední komise příslušné republiky (§ 26), jde-li o referendum vyhlášené podle čl. 1 odst. 2 a čl. 3 odst. 2 ústavního zákona.

(2) Pokud žádost o přezkoumání ústavnosti postupu referenda, vyhlášeného podle čl. 3 odst. 1 ústavního zákona, nebyla Ústavnímu soudu doručena ve lhůtách podle odstavce 1, zašle předsednictvo Federálního shromáždění rozhodnutí přijaté v referendu (§ 33 odst. 1) k vyhlášení ve Sbírce zákonů (čl. 5 odst. 3 ústavního zákona) do 3 dnů po uplynutí nejzazší lhůty podle odstavce 1.

(3) Pokud žádost o přezkoumání ústavnosti postupu referenda, vyhlášeného podle čl. 3 odst. 2 ústav-

ního zákona, nebyla Ústavnímu soudu doručena ve lhůtách podle odstavce 1, zašle předsednictvo národní rady příslušné republiky rozhodnutí přijaté v referendu (§ 33 odst. 2) k vyhlášení ve Sbírce zákonů (čl. 5 odst. 3 ústavního zákona) do 3 dnů po uplynutí nejzazší lhůty podle odstavce 1.

(4) Byla-li žádost o přezkoumání ústavnosti postupu referenda Ústavnímu soudu doručena ve lhůtách podle odstavce 1, avšak Ústavní soud porušení ústavnosti postupu referenda nezjistil, zašle předsednictvo Federálního shromáždění, jde-li o referendum vyhlášené podle čl. 3 odst. 1 ústavního zákona, nebo předsednictvo národní rady příslušné republiky, jde-li o referendum vyhlášené podle čl. 3 odst. 2 ústavního zákona, rozhodnutí přijaté v referendu (§ 33 odst. 1, 2 ústavního zákona) k vyhlášení ve Sbírce zákonů (čl. 5 odst. 3 ústavního zákona) do 3 dnů od vyhlášení nálezů Ústavního soudu.

§ 35

Řízení před Ústavním soudem podle čl. 5 odst. 4 ústavního zákona upravuje zvláštní zákon.¹⁵⁾

§ 36

Závěrečné ustanovení

(1) Federální ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem vnitra České republiky a ministerstvem vnitra Slovenské republiky stanoví:

- a) vzory seznamů pro hlasování, legitimačních lístků, hlasovacích průkazů, zápisů komisí a popřípadě dalších dokladů pro referendum,
- b) podrobnosti o úkolech příslušných orgánů obcí při
 1. vytváření okrsků pro hlasování,
 2. sestavování a vedení seznamů pro hlasování,
 3. vystavování legitimačních lístků pro hlasování a hlasovacích průkazů,
 4. zajišťování a vybavování místností pro hlasování,
 5. úschově hlasovacích lístků a jiných dokladů o hlasování.

(2) Federální statistický úřad v dohodě s federálním ministerstvem vnitra, ministerstvem vnitra České

republiky a ministerstvem vnitra Slovenské republiky a v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem vydá metodiku zpracování výsledků hlasování.

(3) Je-li referendum vyhlášeno jen v České republice nebo jen ve Slovenské republice (čl. 3 odst. 2 ústavního zákona), náleží působnost podle odstavce 1 ministerstvu vnitra příslušné republiky, které ji vykonává v dohodě s federálním ministerstvem vnitra; působnost podle odstavce 2 náleží ústřednímu statistickému orgánu příslušné republiky, který ji vykonává v dohodě s ministerstvem vnitra příslušné republiky.

§ 37

Trestní ustanovení

§ 177 trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zní:

„§ 177

Maření přípravy a průběhu voleb nebo referenda

Kdo jinému násilím nebo pohrůžkou násilí nebo lstí brání ve výkonu volebního práva nebo hlasovacího práva v referendu anebo jiného takovým způsobem k výkonu volebního práva nebo hlasovacího práva v referendu nutí, nebo

kdo padělá údaje v dokladu o počtu členů politické strany nebo na petici pro volební účely nebo v jiném dokumentu souvisejícím s volbami nebo referendem anebo vědomě použije takového dokumentu jako pravého, nebo

kdo vědomě nesprávně sečte hlasy či poruší tajnost hlasování, nebo

kdo jinak hrubým způsobem maří přípravy nebo průběh voleb do zákonodárných sborů nebo orgánů místní samosprávy anebo přípravy nebo průběh referenda,

bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.“

§ 38

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

¹⁵⁾ Zákon č. 491/1991 Sb., o organizaci Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky a o řízení před ním.

491

ZÁKON

ze dne 7. listopadu 1991

**o organizaci Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky
a o řízení před ním**

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

**ČÁST PRVNÍ
ORGANIZACE ÚSTAVNÍHO SOUDU****Soudci****§ 1**

(1) Seznamy kandidátů na funkce soudců Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „soudci“ a „Ústavní soud“) se podle čl. 10 odst. 2 ústavního zákona č. 91/1991 Sb., o Ústavním soudu České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „ústavní zákon“) předkládají nejpozději tři měsíce před uplynutím funkčního období soudců dříve jmenovaných. Prezident České a Slovenské Federativní Republiky jmenuje soudce do jednoho měsíce od doručení seznamu kandidátů na soudce, popřípadě od doručení nového návrhu podle odstavce 2.

(2) Je-li v seznamu kandidátů předloženém podle čl. 10 odst. 2 ústavního zákona uveden kandidát, kterého již navrhl jiný zákonodárny sbor, prezident České a Slovenské Federativní Republiky vyzve zákonodárny sbor, který tento seznam předložil, aby místo takového kandidáta navrhl do jednoho měsíce kandidáta jiného.

(3) Prezident České a Slovenské Federativní Republiky jmenuje soudce před uplynutím funkčního období soudců dříve jmenovaných. Takto nově jmenovaní soudci skládají slib v den, který je počátkem jejich funkčního období.

(4) Uvolní-li se místo soudce, navrhne jednoho kandidáta Federální shromáždění a jednoho národní rada té republiky, jejímž občanem byl soudce, jehož místo se uvolnilo, nejpozději do dvou měsíců, od uvolnění místa; kandidáti musí být občany téže republiky jako soudce, jehož místo se uvolnilo (čl. 12 ústavního zákona). Prezident České a Slovenské Federativní Republiky soudce jmenuje do jednoho měsíce po doručení návrhů.

§ 2

(1) Zjistí-li předseda Ústavního soudu, že soudce vykonává jinou výdělečnou nebo hospodářskou činnost, která je neslučitelná s funkcí soudce Ústavního

soudu podle čl. 16 odst. 2 ústavního zákona, vyzve soudce, aby do 10 dnů od doručení výzvy takovou činnost ukončil.

(2) Vykonává-li soudce činnost vědeckou, pedagogickou, literární nebo uměleckou, nesmí to být na úkor výkonu jeho soudcovské funkce; výkonem této činnosti nesmí být snižována vážnost a důstojnost funkce soudce Ústavního soudu.

Peněžní a ostatní požitky soudců**§ 3****Soudcovský plat**

Soudci Ústavního soudu náleží plat ve výši 18 000 Kčs měsíčně ode dne složení slibu předepsaného ústavním zákonem. Plat mu náleží ještě tři měsíce poté, kdy jeho funkce zanikla.

§ 4**Funkční příplatky**

(1) Kromě platu podle § 3 náleží měsíčně

- a) předsedovi Ústavního soudu funkční příplatek ve výši 7000 Kčs,
 - b) místopředsedovi Ústavního soudu funkční příplatek ve výši 4000 Kčs,
 - c) předsedovi senátu funkční příplatek ve výši 2000 Kčs,
- a to počínaje dnem, kdy byl do funkce jmenován nebo zvolen.

(2) Funkční příplatky podle odstavce 1 nepodléhají dani ze mzdy.

§ 5**Ostatní požitky**

(1) Soudci mohou bezplatně užívat prostředků veřejné hromadné dopravy na území České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Letadel veřejné letecké dopravy může soudce bezplatně použít pro cesty vyplývající z výkonu jeho funkce.

(3) Po dobu výkonu funkce má soudce právo

- a) bezplatně užívat přiměřeně vybavený byt,
- b) na zřízení a bezplatné používání účastnické telefonní stanice.

(4) Předseda a místopředseda Ústavního soudu mají právo bezplatně používat služební vozidlo.

(5) Soudci jsou účastní nemocenského pojištění a sociálního zabezpečení stejně jako pracovníci v pracovním poměru. Soudci náleží přídatky na děti ve výši a za podmínek stanovených obecně závaznými právními předpisy. V době, kdy soudce nevykonává svoji funkci pro nemoc, náleží mu plat podle § 3, nejdéle však po dobu šesti měsíců; po tuto dobu mu nenáleží nemocenské.

§ 6

Kárné řízení

(1) Předseda Ústavního soudu zahájí se soudcem kárné řízení, jestliže soudce svým chováním snižuje vážnost a důstojnost funkce soudce nebo přes výzvu pokračuje v činnosti neslučitelné s funkcí soudce (§ 2 odst. 1). Usnesení o zahájení kárného řízení předloží předseda Ústavního soudu plénu Ústavního soudu.

(2) Plénium Ústavního soudu kárné řízení zastaví, neshledá-li je důvodným nebo zvolí k jeho provedení čtyřčlenný kárný senát.

(3) Soudci musí být dána možnost vyjádřit se k usnesení o zahájení kárného řízení a zúčastnit se kárného řízení.

(4) Po dobu kárného řízení se soudci pozastavuje výkon jeho funkce.

(5) Kárný senát jednání uvedené v usnesení o zahájení kárného řízení soudci vytkne anebo kárné řízení zastaví. Soudce nebo předseda Ústavního soudu může proti rozhodnutí kárného senátu podat do 15 dnů od doručení námítky, o nichž rozhodne plénium Ústavního soudu.

(6) Pokud plénium Ústavního soudu námítky k výtce zamítne nebo se jich soudce vzdal, může plénium Ústavního soudu navrhnout, aby prezident České a Slovenské Federativní Republiky podle čl. 17 ústavního zákona soudce odvolal, jestliže se soudce dopustil takového jednání, že jeho další setrvání ve funkci by bylo v rozporu s posláním Ústavního soudu a s postavením jeho soudců. K usnesení o takovém návrhu je třeba souhlasu nejméně devíti soudců Ústavního soudu.

(7) Podrobnosti kárného řízení upraví organizační a jednací řád Ústavního soudu.

Předseda a místopředseda Ústavního soudu

§ 7

(1) Předsedu a místopředsedu Ústavního soudu jmenuje prezident České a Slovenské Federativní Republiky (čl. 11 ústavního zákona).

(2) Prezident České a Slovenské Federativní Republiky může předsedu a místopředsedu Ústavního sou-

du z jejich funkcí odvolat. Tím není dotčeno jejich postavení jako soudců.

§ 8

(1) Předseda Ústavního soudu

- a) pečuje o řádný chod Ústavního soudu;
- b) svolává zasedání pléna Ústavního soudu a řídí jeho jednání;
- c) zastupuje Ústavní soud;
- d) plní další úkoly, které mu jako předsedovi Ústavního soudu ukládá zákon, organizační a jednací řád Ústavního soudu.

(2) Nepřítomného předsedu Ústavního soudu zastupuje místopředseda Ústavního soudu. Je-li i místopředseda nepřítomen, zastupuje předsedu Ústavního soudu věkem nejstarší soudce Ústavního soudu.

§ 9

Plénium Ústavního soudu

(1) Ústavní soud rozhoduje v plénu:

- a) ve věcech podle čl. 2, 4 a 7 ústavního zákona;
- b) ve věcech podle čl. 5 a 6 ústavního zákona, pokud senát pro rovnost hlasů nerozhodl anebo jestliže plénium Ústavního soudu posuzuje právní názor senátu, odchýlný od právního názoru Ústavního soudu, vysloveného v nálezu nebo v usnesení o výkladu podle čl. 5 ústavního zákona;
- c) ve věcech podle čl. 5 odst. 4 ústavního zákona č. 327/1991 Sb., o referendu (dále jen „ústavní zákon o referendu“);
- d) v ostatních věcech uvedených v čl. 14 odst. 2 ústavního zákona.

(2) Ústavní soud je způsobilý v plénu jednat a usnášet se, je-li přítomno alespoň devět soudců.

(3) Usnesení pléna Ústavního soudu je přijato, jestliže se pro ně vyslovila většina přítomných soudců. Jde-li však o rozhodnutí přijímané na základě právního názoru, který se odchyluje od právního názoru Ústavního soudu, vysloveného v nálezu nebo v usnesení o výkladu podle čl. 5 ústavního zákona, je usnesení přijato, jestliže se pro ně vyslovilo alespoň devět přítomných soudců.

(4) O věcech podle čl. 15 odst. 1 a 2 ústavního zákona a podle odstavce 1 písm. a), b) a c) a § 6 odst. 6 tohoto zákona se hlasuje tajně. Postup při tajném hlasování a způsob hlasování v ostatních věcech upraví organizační a jednací řád Ústavního soudu.

(5) Soudce, který s rozhodnutím pléna Ústavního soudu ve věcech uvedených v odstavci 1 písm. a), b) a c) nesouhlasí, má právo, aby jeho odlišné stanovisko bylo stručně uvedeno v zápisu o hlasování.

Senáty Ústavního soudu

§ 10

(1) Pro rozhodování věcí, které nepatří do působnosti pléna Ústavního soudu, vytváří Ústavní soud ze soudců dva čtyřčlenné senáty. Stálé členy senátů určuje plénum Ústavního soudu na dobu jednoho roku tak, aby zpravidla dva členové senátu byli občany České republiky a dva členové senátu občany Slovenské republiky a tak, aby všichni soudci byli postupně stálými členy senátů. Předseda a místopředseda Ústavního soudu nemohou být stálými členy senátů.

(2) Stálí členové senátu volí předsedu senátu, který svolává a řídí jeho jednání. Ve funkci předsedy se stálí členové senátu střídají podle pravidla, které stanoví organizační a jednací řád Ústavního soudu. Nepřítomného předsedu zastupuje věkem nejstarší stálý člen senátu.

(3) Nepřítomného člena senátu dočasně zastoupí předsedou Ústavního soudu určený soudce, který je zpravidla občanem téže republiky jako nepřítomný člen senátu. Zastupujícím členem senátu může být i předseda nebo místopředseda Ústavního soudu. Stejně se postupuje, je-li člen senátu ve věci vyloučen z výkonu soudcovské funkce.

(4) Senát je způsobilý jednat a usnášet se, jsou-li přítomni všichni jeho stálí nebo zastupující členové; usnáší se většinou hlasů. Při rovnosti hlasů předloží předseda senátu věc k rozhodnutí v plénu Ústavního soudu.

(5) Člen senátu, který s usnesením senátu nesouhlasí, má právo, aby jeho odlišné stanovisko bylo stručně uvedeno v zápisu o hlasování.

§ 11

Jestliže senát v souvislosti se svou rozhodovací činností dospěje k právnímu názoru, odchylnému od právního názoru Ústavního soudu vysloveného v nálezů nebo v usnesení o výkladu podle čl. 5 ústavního zákona, předloží otázku k posouzení plénu Ústavního soudu. Stanoviskem pléna je senát v dalším řízení vázán.

§ 12

Kancelář Ústavního soudu

(1) Služby potřebné pro činnost Ústavního soudu zajišťuje Kancelář Ústavního soudu (dále jen „Kancelář“).

(2) Vedoucího Kanceláře a další vedoucí pracovníky Kanceláře, o nichž to stanoví organizační řád Kanceláře, jmenuje a odvolává předseda Ústavního soudu.

(3) Vedoucí Kanceláře je podřízen předsedovi Ústavního soudu.

(4) Podrobnosti o organizaci a činnosti Kanceláře a o postavení jejích pracovníků stanoví organizační řád Kanceláře, který schvaluje plénum Ústavního soudu.

§ 13

Prostředky pro činnost Ústavního soudu

(1) Rozpočet Ústavního soudu je součástí státního rozpočtu federace. Návrh rozpočtu Ústavního soudu schvaluje plénum Ústavního soudu.

(2) Hmotné prostředky pro činnost Ústavního soudu a Kanceláře zajišťuje vláda České a Slovenské Federativní Republiky.

Společná ustanovení

§ 14

Jsou zakázána shromáždění¹⁾ v okruhu 100 m od budov Ústavního soudu nebo od míst, kde Ústavní soud jedná.

§ 15

Podrobnosti o organizaci Ústavního soudu a o řízení před ním upravuje organizační a jednací řád Ústavního soudu, který schvaluje plénum Ústavního soudu; vyhláší se v úřední sbírce určené k vyhlášení zákonů Federálního shromáždění.

ČÁST DRUHÁ

ŘÍZENÍ PŘED ÚSTAVNÍM SOUDEM

HLAVA PRVNÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 16

K podání návrhu na zahájení řízení před Ústavním soudem jsou oprávněny osoby nebo orgány, uvedené v čl. 8 ústavního zákona (dále jen „navrhovatel“). Řízení je zahájeno dnem doručení návrhu Ústavnímu soudu.

¹⁾ Zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím.

§ 17

Soudem ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. h) ústavního zákona se rozumí příslušný senát nebo samosoudce.

§ 18

(1) Účastníky řízení jsou navrhovatel a dále ti, o nichž to stanoví tento zákon.

(2) Vedlejšími účastníky řízení jsou ti, kterým toto postavení tento zákon přiznává, pokud se tohoto postavení nevzdají. Mají v řízení stejná práva a povinnosti jako účastníci, jednají však pouze sami za sebe.

(3) Státní orgány jako účastníky nebo vedlejší účastníky řízení při ústním jednání zastupuje jimi stanovený zástupce; nejde-li o zástupce zákonodárního orgánu, musí mít vysokoškolské právnické vzdělání.

(4) Je-li účastníkem řízení soud, který podal návrh v souvislosti se svou rozhodovací činností [čl. 8 odst. 1 písm. h) ústavního zákona], zastupuje senát (§ 17) jeho předseda.

§ 19

Účastníci a vedlejší účastníci řízení, jsou-li jimi právnické nebo fyzické osoby,²⁾ musí být v řízení před Ústavním soudem zastoupeni advokátem. V plné moci musí být výslovně uvedeno, že je udělena pro zastupování před Ústavním soudem.

§ 20

V řízení před Ústavním soudem se užívá rovnoprávně českého a slovenského jazyka. Fyzické osoby mohou při ústním jednání nebo jiném osobním jednání užívat svého mateřského jazyka; náklady tlumočení nese Ústavní soud.

§ 21

Návrh, kterým se řízení zahajuje, se podává písemně Ústavnímu soudu. V návrhu musí být uvedeno, čeho se týká, kdo jej podává, jakého rozhodnutí se navrhovatel domáhá, čím svůj návrh odůvodňuje a jaké důkazy navrhuje. Návrh musí být podepsán navrhovatelem nebo jeho zástupcem.

§ 22

(1) Návrh je nepřijatelný, týká-li se věci, o níž Ústavní soud již nálezem rozhodl.

(2) Návrh je nepřijatelný i v případě, že Ústavní soud již v téže věci jedná; podal-li jej oprávněný na-

vrhovatel, má právo účastnit se jednání o dříve podaném návrhu jako vedlejší účastník.

§ 23

(1) Ústavní soud každý návrh předběžně projedná v neveřejném jednání bez přítomnosti navrhovatele.

(2) Návrhy ve věcech, k jejichž projednání není Ústavní soud kompetentní, návrhy, které nemají zákonem předepsané náležitosti, návrhy nepřijatelné anebo návrhy podané někým zjevně neoprávněným mohou být v předběžném projednání usnesením Ústavního soudu bez ústního jednání odmítnuty. Takové usnesení nemusí být odůvodněno, jestliže byl navrhovatel Ústavním soudem na takovéto vady návrhu upozorněn.

(3) Nebyl-li návrh odmítnut, je přijat k dalšímu řízení.

§ 24

Při projednávání návrhů se Ústavní soud nemusí řídit pořadím, v němž mu návrhy došly, jestliže věc, které se některý návrh týká, považuje za naléhavou.

§ 25

(1) Soudce je vyloučen z výkonu své soudcovské funkce v řízení ve věci, jestliže

a) je na věci zúčastněn;

b) je nebo byl manželem účastníka nebo vedlejšího účastníka řízení anebo jejich zástupce, je jeho příbuzným v řadě přímé nebo příbuzným v řadě pobočné až do třetího stupně anebo soudcův manžel je jeho příbuzným v řadě přímé nebo jeho sourozencem. To však neplatí, je-li účastníkem nebo vedlejším účastníkem osoba, která vykonává funkci nebo je členem orgánu uvedeného v čl. 8 odst. 1 a 2 ústavního zákona;

c) byl již činný v téže věci při výkonu jiné funkce nebo povolání než je funkce soudce Ústavního soudu.

(2) Zúčastněn na věci ve smyslu ustanovení odstavce 1 písm. a) není, kdo má k věci vztah vzhledem ke svému rodinnému stavu, svému povolání, původu, své příslušnosti k politické straně nebo politickému hnutí anebo z jiného podobného všeobecného důvodu.

(3) Za činnost ve smyslu ustanovení odstavce 1 písm. c) se nepovažuje účast na přípravě, projednávání a schvalování právních předpisů.

(4) Důvody vyloučení podle odstavce 1 oznámí soudce neprodleně předsedovi Ústavního soudu.

²⁾ Článek 8 odst. 3 a 4 ústavního zákona č. 91/1991 Sb., o Ústavním soudu České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 26

(1) Účastník řízení může nejpozději na začátku ústního jednání prohlásit, že některého ze soudců odmítá pro obavu z jeho podjatosti. Odmítnutí musí být odůvodněno. Odmítnutý soudce je povinen se k odůvodnění vyjádřit.

(2) Jde-li o rozhodování v plénu Ústavního soudu, rozhodne o vyloučení soudce pro podjatost plénum Ústavního soudu; odmítnutý soudce nehlasuje. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího. Jde-li o rozhodování v senátu Ústavního soudu, rozhodne o vyloučení soudce pro podjatost senát; odmítnutý člen senátu nehlasuje.

(3) Prohlásí-li soudce, který nebyl odmítnut, sám svou podjatost ve věci a uvede důvody, postupuje se podle odstavce 2.

§ 27

(1) Návrh, který došel Ústavnímu soudu (čl. 8 ústavního zákona), přidělí předseda Ústavního soudu některému ze soudců jako zpravodaji (dále jen „soudce zpravodaj“).

(2) Týká-li se návrh věci, o které rozhoduje Ústavní soud v plénu, přidělí předseda Ústavního soudu návrh kterémukoliv soudci; jde-li o stálého člena senátu, po projednání s předsedou tohoto senátu.

(3) Týká-li se návrh věci, která patří do působnosti senátu, přidělí předseda Ústavního soudu návrh soudci, který je stálým členem senátu, jemuž věc podle pravidel rozdělení agendy mezi senáty patří, v dohodě s předsedou tohoto senátu. Přidělením věci soudci zpravodajovi je věc přidělena k rozhodnutí tomuto senátu.

(4) Soudce zpravodaj připraví věc k předběžnému projednání, a je-li návrh přijat k dalšímu řízení, k projednání věci samé v senátu Ústavního soudu nebo v plénu; přitom činí procesní úkony podle tohoto zákona a podle organizačního a jednacího řádu Ústavního soudu.

(5) Prohlásí-li soudce zpravodaj svou podjatost ve věci, sdělí to předsedovi Ústavního soudu, který návrh přidělí jinému soudci (odstavce 1 až 3). Zjistí-li se důvody, pro něž je soudce zpravodaj ve věci vyloučen z výkonu soudcovské funkce, postupuje předseda Ústavního soudu obdobně.

(6) Soudce zpravodaj (odstavec 1) zajistí, aby návrh byl neprodleně doručen ostatním účastníkům, případně vedlejším účastníkům s výzvou, aby se k němu vyjádřili ve lhůtě, kterou určí.

(7) Soudce zpravodaj může každému účastníkovi uložit, aby ve stanovené lhůtě předal Ústavnímu soudu potřebný počet opisů svých návrhů, vyjádření nebo ji-

ných podání pro Ústavní soud a ostatní účastníky; jinak se pořídí na jeho náklad.

§ 28

(1) Ve věcech projednávaných Ústavním soudem podle čl. 2, 4, 6 a 7 ústavního zákona se koná ústní jednání.

(2) Od ústního jednání může Ústavní soud se souhlasem účastníků upustit, nelze-li od tohoto jednání očekávat další objasnění věci.

(3) Při ústním jednání mají právo být přítomni účastníci a vedlejší účastníci řízení (§ 18) a jejich zástupci (§ 18 a 19).

(4) Ústní jednání ve věcech podle čl. 7 ústavního zákona je veřejné, ve věcech podle čl. 2 a 4 ústavního zákona je veřejné, pokud Ústavní soud z důležitých důvodů veřejnost z účasti na celém jednání nebo na jeho části nevyloučí.

(5) Pro veřejnost ústního jednání v řízení podle čl. 6 ústavního zákona platí ustanovení občanského soudního řádu, případně trestního řádu, je-li projednávána ústavní stížnost proti rozhodnutí vydanému v trestním řízení.

(6) Při poradě a hlasování pléna Ústavního soudu mohou být přítomni jen soudci a zapisovatel, při poradě a hlasování senátu jen členové tohoto senátu a zapisovatel.

(7) Nálezy Ústavního soudu se vyhlášují veřejně.

§ 29

(1) Ústavní soud provádí důkazy potřebné ke zjištění stavu věci. Provedením určitého důkazu mimo ústní jednání může pověřit jednotlivého soudce. Může též o provedení určitého důkazu požádat jiný soud.

(2) Všechny soudy, orgány veřejné správy a jiné státní orgány poskytují Ústavnímu soudu na jeho žádost pomoc při opatrování podkladů pro jeho rozhodování.

(3) Svědek nebo znalec se nemůže odvolávat na svou povinnost mlčenlivosti stanovenou právními předpisy, jestliže ho Ústavní soud svým usnesením pro tento případ povinné mlčenlivosti zprostil.

(4) O předvolání, předvedení, povinnosti svědčit, zákazu výslechu, právu odepřít výpověď, o nároku na svědecké, o provádění důkazů a o náhradě nákladů s nimi spojených přiměřeně platí ustanovení občanského soudního řádu.

§ 30

(1) Ve věci samé rozhoduje Ústavní soud nálezem,

v ostatních věcech usnesením, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Nálezy Ústavního soudu musí být odůvodněny, vyhlášují se „jménem České a Slovenské Federativní Republiky“.

(3) Nálezy Ústavního soudu podle čl. 2 ústavního zákona, které byly vyhlášeny v úřední sbírce určené k vyhlášení zákonů Federálního shromáždění, jsou obecně závazné. Ostatní nálezy Ústavního soudu jsou závazné pro příslušné orgány veřejné moci.

(4) Nálezy vyhlášené podle čl. 3 odst. 3 ústavního zákona se v úřední sbírce určené k vyhlášení zákonů Federálního shromáždění vyhlášují bez odůvodnění. K výroku o nesouladu mezi právními předpisy se připojují poučení o pozbytí účinnosti, popřípadě platnosti podle § 42 odst. 1 a 3.

(5) Má-li právní názor Ústavního soudu vyslovený v nálezu nebo v usnesení o výkladu podle čl. 5 ústavního zákona všeobecný význam, může Ústavní soud rozhodnout, že tento právní názor bude uveřejněn v úřední sbírce určené pro vyhlášení zákonů Federálního shromáždění.

(6) Ústavní soud vydává nejméně jednou za rok pro veřejnou potřebu soubor svých nálezů a usnesení o výkladu podle čl. 5 ústavního zákona, přijatých v uplynulém roce. Dokud nebyly tyto nálezy a usnesení takto vydány, může do nich u Ústavního soudu každý nahlédnout.

(7) Orgány veřejné moci při výkladu a používání ústavního zákona Federálního shromáždění nebo jiného právního předpisu jsou vázány právním názorem Ústavního soudu, vysloveným v nálezu nebo v usnesení o výkladu podle čl. 5 ústavního zákona.

§ 31

(1) Účastníkům nebo jejich zástupcům se doručují všechna rozhodnutí Ústavního soudu vydaná v projednávané věci.

(2) Vedlejším účastníkům se doručují rozhodnutí, o nichž tak stanoví Ústavní soud.

§ 32

Řízení před Ústavním soudem nepodléhá soudním poplatkům, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 33

(1) Náklady řízení před Ústavním soudem, které vzniknou účastníkovi, hradí účastník ze svého.

(2) Ústavní soud může v odůvodněných případech podle výsledku řízení usnesením uložit některému

účastníkovi, aby zcela nebo zčásti nahradil jinému účastníkovi jeho náklady řízení.

HLAVA DRUHÁ ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

Oddíl první

Řízení ve věcech podle čl. 2 ústavního zákona

§ 34

Při rozhodování posuzuje Ústavní soud obsah právního předpisu a zkoumá, zda byl právní předpis státním orgánem přijat a vydán v mezích jeho kompetence a způsobem zákonem předepsaným.

§ 35

Pokud se v čl. 2 písm. d) a e) ústavního zákona mluví o zákonech Federálního shromáždění, rozumí se tím též mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, jež mají přednost před zákonem ve smyslu § 2 ústavního zákona č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje Listina základních práv a svobod jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 36

Podává-li soud v souvislosti se svou rozhodovací činností návrh na zahájení řízení podle čl. 2 ústavního zákona, přeruší řízení až do vyhlášení nálezu podle čl. 3 odst. 3 ústavního zákona nebo do doručení nálezu, kterým byl podaný návrh zamítnut.

§ 37

(1) Návrh je nepřipustný, jestliže právní předpis, který má být přezkoumáván, pozbyl před doručením návrhu Ústavnímu soudu platnosti anebo dosud nebyl vyhlášen v úřední sbírce určené k vyhlášení zákonů Federálního shromáždění nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. Má-li být přezkoumáno zákonné opatření předsednictva zákonodárského orgánu, nelze řízení zahájit, dokud takové opatření nebylo schváleno příslušným zákonodárným orgánem.

(2) Návrh je nepřipustný, jestliže ústavní a jiné zákony Federálního shromáždění nebo mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, s nimiž podle návrhu nejsou přezkoumávané právní předpisy v souladu, pozbyly před doručením návrhu Ústavnímu soudu platnosti anebo dosud nebyly vyhlášeny v úřední sbírce určené k vyhlášení zákonů Federálního shromáždění.

(3) Jestliže přezkoumávané právní předpisy uvedené v čl. 2 ústavního zákona pozbudou platnosti před vyhlášením nálezu Ústavního soudu, řízení se zastaví.

§ 38

Návrh skupiny poslanců podle čl. 8 odst. 2 ústavního zákona musí být podepsán požadovaným počtem poslanců a má v něm být uvedeno, kdo bude skupinu poslanců v řízení zastupovat; není-li to v návrhu uvedeno, považuje se za zástupce poslanec podepsaný na návrhu jako první.

§ 39

(1) Účastníkem řízení je též státní orgán, který přezkoumávaný právní předpis vydal.

(2) Podal-li návrh soud v souvislosti se svou rozhodovací činností, jsou vedlejšími účastníky řízení účastníci řízení před soudem, který návrh podal, a jde-li o trestní řízení, osoba, proti níž se trestní řízení vede, a prokurátor.

§ 40

Soudce zpravodaj zajistí, aby návrh byl neprodleně zaslán státnímu orgánu, který přezkoumávaný právní předpis vydal, s tím, aby se k návrhu ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení písemně vyjádřil.

§ 41

Ztrátou účinnosti, popřípadě platnosti právních předpisů podle čl. 3 odst. 1 ústavního zákona se neobnovuje platnost právních předpisů jimi zrušených; šlo-li však jen o jejich změnu nebo doplnění, platí dřívější právní předpis ve znění platném před touto změnou nebo doplněním.

§ 42

(1) Právní předpis, jeho části nebo některá jeho ustanovení pozbyvají účinnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 ústavního zákona dnem vyhlášení nálezu Ústavního soudu podle čl. 3 odst. 3 ústavního zákona.

(2) Orgán, který je povinen uvést dotčený právní předpis do souladu ve smyslu čl. 3 odst. 1 ústavního zákona, je vázán právním názorem, vysloveným v nálezu Ústavního soudu.

(3) Zánik platnosti právního předpisu, jeho části, popřípadě některých jeho ustanovení, které pozbyly účinnosti podle odstavce 1, nastává po uplynutí šesti měsíců od vyhlášení nálezu Ústavního soudu podle čl. 3 ústavního zákona, pokud v této lhůtě nenabyl účinnosti právní předpis, kterým se dotčený právní předpis, jeho část nebo některá jeho ustanovení mění nebo ruší.

§ 43

Jestliže byl na základě právního předpisu, který není podle rozhodnutí Ústavního soudu v souladu s ústavním nebo jiným zákonem Federálního shromáždění nebo s mezinárodními smlouvami o lidských prá-

vech a základních svobodách Českou a Slovenskou Federativní Republikou ratifikovanými a vyhlášenými, vydán jiný právní předpis, postupuje Ústavní soud ohledně tohoto právního předpisu obdobně jako u právního předpisu uvedeného v návrhu.

§ 44

(1) Byl-li na základě právního předpisu, který pozbyl účinnosti ve smyslu čl. 3 ústavního zákona, vydán soudem v trestním řízení rozsudek, který nabyl právní moci, nebyl však dosud vykonán, je pozbytí účinnosti takového právního předpisu důvodem obnovy řízení podle ustanovení trestního řádu.

(2) Ostatní pravomocná rozhodnutí vydaná na základě právního předpisu, který pozbyl účinnosti, zůstávají nedotčena; práva a povinnosti podle takových rozhodnutí však nelze vykonávat.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí i v případech, kdy pozbyly účinnosti části právních předpisů, popřípadě některá jejich ustanovení.

(4) Jinak práva a povinnosti z právních vztahů vzniklých dříve, než právní předpis pozbyl podle čl. 3 ústavního zákona účinnosti, zůstávají nedotčena.

Oddíl druhý

**Řízení ve věcech kompetenčních sporů
(čl. 4 ústavního zákona)**

§ 45

(1) Při projednávání kompetenčního sporu Ústavní soud zjišťuje, který z orgánů uvedených v čl. 4 ústavního zákona je kompetentní vydat právní předpis nebo rozhodnutí ve věci v návrhu uvedené.

(2) Jde-li o kompetenční spor mezi orgány České a Slovenské Federativní Republiky, mezi orgány České a Slovenské Federativní Republiky a orgány jedné nebo obou republik anebo mezi orgány České republiky a orgány Slovenské republiky, Ústavní soud nálezem vysloví, že vydání právního předpisu nebo rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu je v působnosti České a Slovenské Federativní Republiky nebo České republiky anebo Slovenské republiky a že kompetentní vydat právní předpis nebo rozhodnutí je proto orgán této republiky. V ostatních věcech Ústavní soud ve svém nálezu kompetentní orgán výslovně označí.

(3) Ústavní soud rozhoduje sám o své kompetenci. Činí-li tak na návrh, vydá o tom usnesení.

§ 46

Účastníky řízení ve věcech kompetenčních sporů jsou též orgány uvedené v čl. 4 ústavního zákona, které se vlastní kompetence vydat právní předpis nebo roz-

hodnutí ve věci, uvedené v návrhu domáhají anebo které takovou kompetenci popírají a jsou uvedeny v návrhu na zahájení řízení.

§ 47

Tvrdí-li dva nebo více orgánů, že je v jejich vlastní kompetenci vydat právní předpis v téže věci, a jestliže některý z těchto orgánů již takový právní předpis vydal a vyhlásil, postupuje se podle oddílu prvního této hlavy. Jestliže Ústavní soud vysloví, že takový právní předpis není v souladu s ústavními nebo jinými zákony Federálního shromáždění protože byl vydán orgánem, který k tomu neměl vlastní kompetenci, vysloví současně, který z orgánů uvedených v čl. 4 ústavního zákona je kompetentní vydat právní předpis ve věci uvedené v návrhu.

§ 48

(1) Jde-li o kompetenční spor mezi orgány České a Slovenské Federativní Republiky, který se netýká vydání právního předpisu, Ústavní soud vysloví, který z těchto orgánů je kompetentní vydat rozhodnutí nebo činit opatření či jiné zásahy ve věci označené v návrhu.

(2) Ústavní soud nerozhoduje kompetenční spory, pokud podle ústavního zákona Federálního shromáždění je rozhodování sporů o pravomoc nebo sporů o příslušnost svěřeno jinému státnímu orgánu.

(3) Spory o příslušnost mezi federálními správními orgány, které podléhají témuž federálnímu ústřednímu orgánu státní správy nebo přímo vládě České a Slovenské Federativní Republiky, jsou rozhodovány podle zvláštních předpisů.

§ 49

Vedlejšími účastníky řízení o zjištění kompetence podle § 48 odst. 1 jsou osoby, které prokáží právní zájem na rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení.

§ 50

(1) Jestliže orgán, který je účastníkem řízení o kompetenčním sporu, vydal rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu a podle zjištění Ústavního soudu je k vydání takového rozhodnutí kompetentní jiný orgán, Ústavní soud svým nálezem rozhodnutí zruší.

(2) Jestliže orgán, který je účastníkem řízení o kompetenčním sporu, vydal rozhodnutí, kterým svoji kompetenci popřel, a podle zjištění Ústavního soudu je k vydání rozhodnutí ve věci kompetentní, Ústavní soud svým nálezem rozhodnutí zruší.

Oddíl třetí

Výklad ústavních zákonů (čl. 5 ústavního zákona)

§ 51

Ústavní soud podává výklad ústavních zákonů Federálního shromáždění podle čl. 5 ústavního zákona jen tehdy, nelze-li ochranu ústavnosti zajistit řízením podle jiných ustanovení ústavního zákona.

§ 52

(1) V návrhu na podání výkladu musí být uvedeno, který ústavní zákon Federálního shromáždění, případy která jeho část nebo která ustanovení mají být vyložena, z jakých důvodů je věc sporná a který orgán veřejné moci podle tvrzení navrhovatele ústavní zákon Federálního shromáždění nesprávně vykládá.

(2) Účastníkem řízení je též orgán veřejné moci o kterém navrhovatel tvrdí, že ústavní zákon Federálního shromáždění nesprávně vykládá.

(3) O vedlejších účastnících platí ustanovení § 39 odst. 2 obdobně.

(4) O návrhu na podání výkladu jedná senát Ústavního soudu v neveřejném jednání.

(5) Výklad přijímá senát Ústavního soudu usnesením.

§ 53

Podle předchozích ustanovení podává Ústavní soud též výklad, zda mezinárodní smlouva Českou a Slovenskou Federativní Republikou ratifikovaná a vyhlášená je mezinárodní smlouvou o lidských právech a základních svobodách ve smyslu § 2 ústavního zákona č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje Listina základních práv a svobod jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky, je-li věc sporná.

Oddíl čtvrtý

Řízení o ústavních stížnostech (čl. 6 ústavního zákona)

§ 54

(1) Ústavní stížnost podle čl. 6 ústavního zákona může podat fyzická nebo právnická osoba, která tvrdí, že opatřením, pravomocným rozhodnutím nebo jiným zásahem orgánu veřejné moci bylo porušeno její základní právo nebo svoboda, zaručené ústavním zákonem Federálního shromáždění nebo mezinárodními smlouvami uvedenými v čl. 2 písm. b) ústavního zákona (dále jen „stěžovatel“).

(2) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, platí pro ústavní stížnost ustanovení o návrhu na zahájení řízení a pro stěžovatele ustanovení o navrhovateli.

§ 55

(1) Ústavní stížnost je nepřipustná, jestliže stěžovatel nevyčerpal všechny prostředky, které mu zákon k ochraně jeho práva poskytuje.

(2) Ústavní soud neodmítne přijetí ústavní stížnosti, i když není splněna podmínka podle předchozího odstavce, jestliže

- a) stížnost svým významem podstatně přesahuje osobní zájmy stěžovatele nebo
- b) v řízení o podaném prostředku, který zákon stěžovateli k ochraně jeho práva poskytuje, dochází ke značným průtahům, z nichž stěžovateli vzniká nebo může vzniknout vážná a neodvratitelná újma.

(3) Ústavní stížnost lze podat ve lhůtě do 60 dnů. Tato lhůta počíná dnem, kdy rozhodnutí nabylo právní moci, jinak dnem, kdy byl stěžovatel vyrozuměn o vyřízení prostředku (odstavec 1), a není-li takového prostředku, dnem, kdy došlo k porušení jeho základního práva nebo svobody.

§ 56

V odůvodnění ústavní stížnosti je třeba uvést, které základní právo nebo svoboda byly podle tvrzení stěžovatele porušeny a jakým jednáním orgánu veřejné moci k tomuto porušení došlo. Ke stížnosti se připojí kopie pravomocného rozhodnutí nebo jiného písemného vyřízení (§ 55).

§ 57

(1) Účastníky řízení jsou stěžovatel a orgán veřejné moci, proti němuž stížnost směřuje.

(2) Vedlejšími účastníky jsou účastníci předchozího řízení, z něhož stížností napadené rozhodnutí vzešlo. Šlo-li o trestní řízení před soudem, je vedlejším účastníkem též příslušný prokurátor.

(3) Ústavní soud může přiznat postavení vedlejšího účastníka i jiným osobám, které mají na výsledku řízení právní zájem.

§ 58

(1) Stěžovatel musí být v celém řízení včetně podání návrhu zastoupen advokátem.

(2) Organizační a jednací řád Ústavního soudu stanoví za jakých podmínek má stěžovatel, je-li jím fyzická osoba, nárok, aby náklady zastupování advokátem mu zčásti nebo zcela uhradil stát.

§ 59

(1) Senát Ústavního soudu může usnesením přijetí ústavní stížnosti odmítnout také, jestliže byla podána opožděně nebo jestliže je zjevně neopodstatněná.

(2) Usnesení o odmítnutí ústavní stížnosti nemusí být odůvodněno. Předseda senátu je písemně sdělí stěžovateli s poukazem na důvody odmítnutí podle odstavce 1 nebo podle § 22.

(3) Vezme-li stěžovatel svou ústavní stížnost zpět, Ústavní soud řízení o ústavní stížnosti zastaví.

§ 60

(1) Ústavní stížnost nemá odkladný účinek.

(2) Ústavní soud může na návrh stěžovatele odložit vykonatelnost napadeného rozhodnutí, jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem a jestliže by výkon rozhodnutí nebo uskutečnění oprávnění, přiznaného rozhodnutím třetí osobě, znamenalo pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká při odložení vykonatelnosti může vzniknout jiným osobám.

§ 61

(1) Směřuje-li ústavní stížnost proti jinému zásahu orgánu veřejné moci, než je rozhodnutí, může Ústavní soud k odvrácení hrozící vážné škody, k zabránění hrozícímu násilnému zásahu nebo z jiného závažného veřejného zájmu uložit orgánu veřejné moci, aby v zásahu nepokračoval (předběžné opatření).

(2) O předběžném opatření může rozhodnout Ústavní soud bez ústního jednání. Ve zvlášť naléhavých případech nemusí být k návrhu podle odstavce 1 vyžádáno vyjádření ostatních účastníků a vedlejších účastníků.

(3) Rozhodnutí o předběžném opatření pozbývá platnosti vyhlášením nálezů Ústavního soudu ve věci, jinak uplynutím šesti měsíců.

§ 62

Ústavní soud vychází ze skutkových zjištění učiněných v předchozích řízeních, pokud se nerozhodne jinak.

§ 63

(1) Vyhoví-li Ústavní soud ústavní stížnosti, vysloví v nálezu, které základní právo nebo svoboda a jaké ustanovení ústavního zákona Federálního shromáždění nebo mezinárodní smlouvy, uvedené v čl. 2 písm. b) ústavního zákona, byly porušeny a jakým jednáním orgánu veřejné moci k tomuto porušení došlo.

(2) Bylo-li vyhověno ústavní stížnosti, Ústavní soud:

- a) zruší napadené rozhodnutí orgánu veřejné moci nebo
- b) jestliže porušení práva nebo svobody spočívalo v jiném zásahu orgánu veřejné moci, než je rozhodnutí, zakáže tomuto orgánu, aby v porušování práva nebo svobody pokračoval a přikáže mu, aby pokud je to možné, obnovil stav před porušením.

§ 64

(1) Byla-li ústavní stížnost odmítnuta (§ 59) pro nepřípustnost nebo zjevnou neopodstatněnost, může senát Ústavního soudu uložit stěžovateli poplatek až do výše 2000 Kčs.

(2) Soudce zpravodaj může stěžovateli uložit, aby do jednoho měsíce zaplatil zálohu na poplatek podle odstavce 1, lze-li vážně pochybovat o opodstatněnosti ústavní stížnosti.

(3) Zaplacená záloha se stěžovateli vrátí, byla-li ústavní stížnost při předběžném projednání přijata k dalšímu řízení.

(4) Soudce zpravodaj ústavní stížnost odmítne, jestliže stěžovatel nezaplatil včas zálohu, která mu byla uložena podle odstavce 2. Ustanovení § 59 odst. 2 přitom platí obdobně.

Oddíl pátý Řízení ve věcech politických stran a politických hnutí (čl. 7 ústavního zákona)

§ 65

V řízení podle čl. 7 ústavního zákona se postupuje přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona o řízení o ústavních stížnostech.

§ 66

(1) Vedlejším účastníkem řízení je státní orgán, který podal návrh na rozhodnutí, jímž jsou politická strana nebo politické hnutí dotčeny.

(2) Návrh na zahájení řízení podle čl. 8 odst. 4 ústavního zákona má odkladný účinek.

Oddíl šestý

Řízení o přezkoumání ústavnosti postupu referenda před vyhlášením jeho výsledků (čl. 5 odst. 4 ústavního zákona o referendu)

§ 67

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, platí

pro žádost o přezkoumání ústavnosti postupu referenda před vyhlášením jeho výsledků ustanovení o návrhu na zahájení řízení a pro předsednictvo zákonodárného sboru, které žádost podalo, ustanovení o navrhovateli.

(2) Lhůty, v nichž může být žádost podána, stanoví zvláštní zákon.³⁾

(3) Dalšími účastníky řízení jsou prezident České a Slovenské Federativní Republiky a předsednictva zákonodárných sborů republik.

§ 68

Státní orgány a orgány, které se zúčastní organizace referenda a zjišťování jeho výsledků,⁴⁾ jsou povinny Ústavnímu soudu na jeho žádost poskytnout informace a předložit doklady, týkající se přípravy a provádění referenda.

§ 69

(1) Předseda Ústavního soudu je oprávněn za přítomnosti soudce zpravodaje, dalšího soudce určeného plénem Ústavního soudu a předsedy příslušné ústřední komise pro referendum⁴⁾ otevřít zapečetěnou složku s doklady o hlasování⁵⁾ a provést úkony potřebné k přezkoumání ústavnosti postupu referenda.

(2) O otevření složky a zjištěných skutečnostech se sepiše zápis, který podepíše předseda Ústavního soudu a ostatní zúčastněné osoby (odstavec 1), které jsou oprávněny uvést případné výhrady k obsahu zápisu.

(3) Po provedení potřebných úkonů předseda Ústavního soudu složku zapečetí.

§ 70

Zjistí-li Ústavní soud, že porušení ústavnosti, k němuž došlo po vyhlášení referenda, rozhodujícím způsobem ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit jeho výsledek, vysloví nálezem, že vykonané referendum je neplatné. V takovém případě právní následky rozhodnutí v referendu (čl. 6 odst. 1 a 2 ústavního zákona o referendu) nenastávají a referendum se nepovažuje za vykonané ve smyslu čl. 5 odst. 5 ústavního zákona o referendu.

§ 71

(1) O žádosti podle čl. 5 odst. 4 ústavního zákona o referendu rozhodne Ústavní soud do 10 dnů od doručení žádosti.

(2) Nález Ústavního soudu podle § 70 se vyhlásí

³⁾ § 34 odst. 1 zákona č. 490/1991 Sb., o způsobu provádění referenda.

⁴⁾ § 12 zákona č. 490/1991 Sb.

⁵⁾ § 24 odst. 5 zákona č. 490/1991 Sb.

bez odůvodnění v úřední sbírce určené k vyhlášení zákonů Federálního shromáždění bez zbytečného odkladu.

Oddíl sedmý

Vyslovení neúčinnosti zákonů a jiných právních předpisů z důvodu podle § 6 odst. 1 ústavního zákona č. 23/1991 Sb.

§ 72

(1) Vznikne-li při projednávání věci před Ústavním soudem pochybnost o účinnosti zákona nebo jiného právního předpisu anebo jeho jednotlivého ustanovení pro nesoulad s Listinou základních práv a svobod⁶⁾ a považuje-li Ústavní soud tuto pochybnost za odůvodněnou, vyzve státní orgán, který takový právní předpis vydal, aby se ve stanovené lhůtě vyjádřil.

(2) Pokud Ústavní soud zjistí, že zákon nebo jiný právní předpis anebo jeho jednotlivé ustanovení pozbylo účinnosti z důvodu uvedeného v odstavci 1, vysloví to v nález, kterým rozhodne v projednávané věci. Tato část nálezů se vyhlásí v úřední sbírce určené k vyhlášení zákonů Federálního shromáždění.

§ 73

(1) Jestliže osoby uvedené v čl. 8 odst. 1 a 2 ústavního zákona navrhly, aby Ústavní soud vyslovil, že zákon nebo jiný právní předpis anebo jeho jednotlivé ustanovení pozbylo účinnosti z důvodu uvedeného v § 72, postupuje se jako při projednávání návrhu podle čl. 2. ústavního zákona s tím, že ustanovení § 35, 41, 42 a 44 tohoto zákona se nepoužijí a ostatní ustanovení prvního oddílu hlavy druhé části druhého zákona se použijí přiměřeně.

(2) Nález pléna Ústavního soudu podle odstavce 1 se vyhlásí bez odůvodnění v úřední sbírce určené pro vyhlášení zákonů Federálního shromáždění.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

ČÁST TŘETÍ PROVÁDĚNÍ ROZHODNUTÍ MEZINÁRODNÍCH ORGÁNŮ VE VĚCECH ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD

§ 74

(1) Sdělil-li výbor pro lidská práva⁷⁾ České a Slovenské Federativní Republice na základě stížnosti mu podané svůj názor, že opatřením, rozhodnutím nebo jiným zásahem některého orgánu veřejné moci České a Slovenské Federativní Republiky bylo porušeno právo stěžovatele uvedené v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech,⁸⁾ předloží federální vláda toto sdělení neprodleně Ústavnímu soudu.

(2) Pro účely řízení před Ústavním soudem se sdělení podle odstavce 1 považuje za ústavní stížnost (čl. 6 a čl. 8 odst. 3 ústavního zákona), která byla přijata k dalšímu řízení.

(3) Ústavní soud vyrozumí stěžovatele a další účastníky o zahájení řízení.

ČÁST ČTVRTÁ USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 75

Zasedání pléna Ústavního soudu až do jmenování předsedy a místopředsedy Ústavního soudu svolává a jeho jednání řídí věkem nejstaršího soudce.

§ 76

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

⁶⁾ § 6 odst. 1 ústavního zákona č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky.

⁷⁾ Opční protokol Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech, vyhlášených pod č. 169/1991 Sb.

⁸⁾ Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 120/1976 Sb.

492

VYHLÁŠKA

ministerstva financí České republiky

ze dne 14. listopadu 1991,

kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla

Ministerstvo financí České republiky v dohodě se zúčastněnými ministerstvy podle § 16 odst. 1 písm. c) vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích, ve znění pozdějších předpisů, stanoví:

ČÁST PRVNÍ

Rozsah a podmínky pojištění

§ 1

(1) Zákonné pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla uvedeného v § 2 této vyhlášky (dále jen „zákonné pojištění“) vykonává Česká pojišťovna, státní podnik (dále jen „pojišťovna“), a vztahuje se, pokud se dále nestanoví jinak, na odpovědnost za škodu provozovatele i řidiče motorového vozidla,

a) které podléhá evidenci motorových vozidel v České republice, a jde-li o motorové vozidlo, které této evidenci nepodléhá, jehož vlastník anebo ten, kdo má k němu právo hospodaření (dále jen „vlastník“), má trvalé bydliště (sídlo) v České republice, a to bez ohledu na to, kde uvedené vozidlo má trvalé stanoviště v České a Slovenské Federativní Republice (dále jen „tuzemské motorové vozidlo“) a týká se jeho odpovědnosti za škodu způsobenou provozem tuzemského motorového vozidla

1. v České a Slovenské Federativní Republice;
2. v ostatních evropských státech, v Maroku, Tunisku, Iráku, Íránu a Izraeli;

b) které je evidováno nebo má trvalé stanoviště v cizině (dále jen „cizozemské motorové vozidlo“), pokud vstoupí na území České a Slovenské Federativní Republiky v místě, které je v České republice a týká se jeho odpovědnosti za škodu způsobenou jeho provozem v České a Slovenské Federativní Republice.

(2) Za provozovatele motorového vozidla se pro účely této vyhlášky považuje i ten, kdo použije motorové vozidlo bez vědomí nebo proti vůli provozovatele, jakož i fyzická nebo právnická osoba, u které je motorové vozidlo v opravě.

§ 2

(1) Motorovým vozidlem se pro účely této vyhlášky rozumí nekolejové vozidlo s vlastním pohonem, jakož i jiné nekolejové vozidlo bez vlastního pohonu,

pro které se vydává technický průkaz vozidla, technické osvědčení vozidla nebo obdobný průkaz (dále jen „technický průkaz“).

(2) Jízdní souprava tvořená motorovými vozidly, motorovým vozidlem a pracovním strojem nebo nářadím, se považuje pro účely této vyhlášky za jedno motorové vozidlo. Za jedno motorové vozidlo se však pro účely této vyhlášky nepovažuje jízdní souprava tehdy, jde-li o spojení motorových vozidel vlečným lanem nebo vlečnou tyčí při poskytování pomoci v nouzi, nejde-li o odtah prováděný v rámci podnikatelské činnosti nebo o jízdní soupravu téhož provozovatele.

§ 3

(1) Provozovatel i řidič motorového vozidla, na kterého se vztahuje zákonné pojištění (dále jen „pojištěný“), má právo, aby pojišťovna za něho nahradila v rozsahu a ve výši podle příslušných právních předpisů poškozeným uplatněné a prokázané nároky na náhradu škody způsobené provozem motorového vozidla jinému

- a) na zdraví nebo usmrcením;
- b) poškozením, zničením, ztrátou nebo odcizením věci;
- c) vznikem jiné majetkové újmy;

avšak jen pokud pojištěný za tuto škodu odpovídá podle zákona a pokud se dále nestanoví jinak.

(2) Za škodu způsobenou jinému se považuje také škoda na zdraví nebo smrt provozovatele motorového vozidla, kterým byla škoda způsobena, pokud toto motorové vozidlo v době vzniku skutečnosti, kterou byla škoda způsobena, sám neřídil.

(3) Pojistnou událostí je vznik povinnosti pojištěného nahradit škodu podle odstavců 1 a 2. Rozhoduje-li o této náhradě škody oprávněný orgán, platí, že pojistná událost nastala teprve dnem, kdy rozhodnutí, podle něhož má pojišťovna plnit, nabylo právní moci.

(4) V případě smrti pojištěného nebo zániku právnické osoby má poškozený přímo vůči pojišťovně právo, aby mu škodu nahradila v témže rozsahu, v jakém by mu ji byla povinna nahradit za pojištěného.

§ 4

Pokud se pojišťovna k tomu písemně zavázala, je povinna nahradit v souvislosti s událostí, která je ne-

bo by mohla být důvodem vzniku práva na plnění pojišťovny, za pojištěného náklady

- a) obhajoby v trestním nebo v přestupkovém řízení vedeném proti pojištěnému;
- b) soudního řízení o náhradě škody a právního zastoupení pojištěného;
- c) mimosoudního projednání nároků poškozeného.

§ 5

Pojišťovna nehradí škodu:

- a) na věci, pokud za ni pojištěný odpovídá svému manželu nebo příbuzným v řadě přímé anebo osobám, které s ním žijí ve společné domácnosti;¹⁾
- b) na motorovém vozidle, jehož provozem byla škoda způsobena, jakož i na věcech dopravovaných tímto motorovým vozidlem; byla-li však škoda způsobena na věcech, které měly dopravované osoby s výjimkou osob uvedených pod písmenem a) v době, kdy ke škodě došlo, na sobě nebo u sebe, je pojišťovna povinna škodu nahradit;
- c) kterou pojištěný uhradil nebo se zavázal uhradit nad rámec stanovený právními předpisy nebo nad rámec pravomocného rozhodnutí orgánu příslušného k rozhodnutí o náhradě škody;
- d) vzniklou závodícím a soutěžícím účastníkům při motoristických závodech a soutěžích nebo při přípravných jízdách k nim a ani škodu na motorových vozidlech při nich použitých;
- e) vzniklou československému nebo jinému státu, tuzemským a cizozemským právníkým osobám vynaložením nákladů léčebné péče, dávek nemocenského pojištění a dávek důchodového zabezpečení poskytovaných z důvodů škody na zdraví způsobené provozem motorového vozidla
 1. nebyla-li zjištěna osoba odpovědná za způsobenou škodu (§ 8), nebo
 2. řidiči motorového vozidla, jehož provozem byla škoda způsobena.

§ 6

Zákonné pojištění se nevztahuje na odpovědnost za škody způsobené pracovní činností motorového vozidla jako pracovního stroje s výjimkou škod, které mají příčinu v jeho jízdě.

§ 7

(1) Náhradu platí pojišťovna poškozenému; poškozený však nemá právo na plnění proti pojišťovně, s výjimkou případů uvedených v § 3 odst. 4, v § 8 a v § 9 odst. 2. Nesouhlasí-li pojištěný, aby bylo plněno

poškozenému, může složit pojišťovna plnění do notářské úschovy. Pokud pojištěný ani po výzvě a lhůtě určené pojišťovnou jí neoznámí důvodné námitky proti výplatě náhrady škody, pojišťovna ji poškozenému vyplátí.

(2) Má-li pojišťovna vyplatit náhradu poškozenému, kterému vzniklo i právo na plnění vůči pojišťovně ze smluvního pojištění věci zničené, poškozené nebo odcizené při téže pojistné události, je povinnost pojišťovny nahradit podle § 3 odst. 1 za pojištěného škodu na této věci splněna do výše plnění ze smluvního pojištění dnem jeho výplaty.

(3) Nahradil-li pojištěný poškozenému škodu nebo její část přímo, má právo, aby mu pojišťovna vydala to, co takto bezdůvodně získala, a to až do výše, v jaké byla povinna nahradit škodu poškozenému za pojištěného, nejde-li o případy podle ustanovení § 5.

§ 8

(1) Nebyla-li zjištěna osoba odpovědná za škodu na zdraví nebo usmrcením, způsobenou provozem motorového vozidla na území České republiky, má poškozený přímo proti pojišťovně právo, aby mu tuto škodu nahradila.

(2) Podmínkou uplatnění práva podle odstavce 1 je, že orgány dopravní policie škodní událost bezprostředně po jejím vzniku zjistily nebo jim byla účastníkem dopravní nehody bez zbytečného odkladu ohlášena.²⁾

§ 9

(1) Pojišťovna je povinna plnit do 15 dnů po skončení šetření nutného ke zjištění její povinnosti plnit nebo po obdržení pravomocného rozhodnutí o výši náhrady škody. Šetření je skončeno, jakmile pojišťovna s poškozeným dohodla výši náhrady škody.

(2) Dnem, kdy pojišťovna písemně odmítla poškozenému náhradu škodu nebo její část, může poškozený uplatnit své nároky i proti pojišťovně u příslušného soudu.

§ 10

(1) Pojištěný je povinen pojišťovně nejpozději do 15 dnů po události, která by mohla být důvodem vzniku práva na plnění pojišťovny, písemně oznámit, že došlo ke škodě, a dát pravdivé vysvětlení o jejím vzniku a rozsahu; dále je povinen předložit v dohodnuté lhůtě doklady, které si pojišťovna vyžádá a při projednávání náhrady škody postupovat v souladu s pokyny pojišťovny.

¹⁾ § 115 občanského zákoníku.

²⁾ § 3 odst. 2 zákona České národní rady č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky.

(2) Pojištěný je povinen bez zbytečného odkladu pojišťovně písemně sdělit, že

- a) byl proti němu uplatněn nárok na náhradu škody a vyjádřit se k požadované náhradě a její výši;
- b) v souvislosti se skutečností, z níž škoda vznikla, bylo zahájeno trestní nebo přestupkové řízení; dále je povinen sdělit pojišťovně v případě, že se pojišťovna zavázala nahradit náklady obhajoby podle § 4 písm. a) jméno a adresu svého obhájce a zajistit, aby pojišťovna byla průběžně o stavu a výsledcích tohoto řízení informována;
- c) právo na náhradu škody bylo uplatněno u soudu nebo u jiného příslušného orgánu.

(3) V řízení o náhradě škody je pojištěný povinen postupovat v souladu s pokyny pojišťovny a pojišťovně sdělit v případě, že se pojišťovna zavázala uhradit náklady řízení podle § 4 písm. b) a c), kdo ho bude zastupovat.

(4) Pojišťovna je oprávněna zčásti nebo zcela odmítnout plnění, jestliže pojištěný bez souhlasu pojišťovny

- a) uzná povinnost nahradit škodu a její výši nebo
- b) se zaváže uhradit promlčenou pohledávku.

§ 11

(1) Pojišťovna má právo na náhradu částek, které vyplatila z důvodu škody způsobené provozem motorového vozidla proti pojištěnému, který

- a) způsobil škodu úmyslně nebo po požití alkoholického nápoje, byl-li v krvi zjištěn obsah alkoholu ve výši nad 0,30 promile, po požití návykové látky nebo léku označeného zákazem řídit motorové vozidlo;
- b) způsobil škodu provozem motorového vozidla, kterého podle pravomocného rozsudku v trestním řízení soudním použil nebo spolupoužil neoprávněně nebo si ho přivlastnil;
- c) řídil motorové vozidlo bez platného předepsaného řidičského oprávnění nebo v době zákazu činnosti řídit motorové vozidlo;
- d) způsobil škodu motorovým vozidlem, které užil k provozu, ačkoliv podle platných předpisů³⁾ tak učinit nesměl;
- e) svěřil řízení motorového vozidla osobě, která neměla platné předepsané řidičské oprávnění nebo

osobě, o níž věděl, že požíla alkoholický nápoj, návykovou látku nebo lék označený zákazem řídit motorové vozidlo.

(2) Porušil-li pojištěný povinnost uloženou pravidly silničního provozu ohlásit orgánům dopravní policie nehodu,⁴⁾ která je událostí, jež by mohla být důvodem vzniku práva na plnění pojišťovny, má proti němu pojišťovna právo na náhradu až do poloviny částek, které vyplatila z důvodu škody způsobené provozem motorového vozidla. Stejně právo má pojišťovna proti pojištěnému, který bez vážných důvodů poruší povinnosti uvedené v § 10 odst. 1 a 2 a v § 12 odst. 4, a způsobil-li toto porušení obtíže při šetření pojišťovny nutném ke zjištění její povinnosti plnit, zejména mělo-li za následek opožděné nebo neúplné uspokojení nároků poškozeného.

(3) Nastala-li skutečnost uvedená v odstavci 1 pod písmeny a), c) až e) nebo v odstavci 2 při plnění úkolů právnické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, má pojišťovna právo na náhradu proti právnické osobě.

(4) Proti pojištěnému, který v době, kdy nastala skutečnost, která byla důvodem vzniku pojistné události, byl v prodlení s placením pojistného, má pojišťovna právo na náhradu až do 50 % vyplacených částek.

(5) Výše náhrady, na kterou pojišťovně vznikne právo podle odstavců 1 až 4, nemůže přesáhnout úhrn částek, které pojišťovna vyplatila z důvodu pojistné události.

§ 12

(1) Pokud pojišťovna nahradila za pojištěného škodu, přechází na ni až do výše vyplacených částek právo pojištěného na náhradu škody proti jinému, případně jiné obdobné právo, které mu v souvislosti s jeho odpovědností za škodu vzniklo.

(2) Má-li pojištěný vůči poškozenému nebo jiné osobě právo na vrácení vyplacené částky, na snížení důchodu nebo na zastavení jeho výplaty, přechází toto právo na pojišťovnu, pokud za pojištěného tuto částku zaplatila nebo za něho vyplácí důchod.

(3) Na pojišťovnu přechází též právo pojištěného na úhradu těch nákladů řízení o náhradě škody, které pojištěnému byly přiznány proti odpůrci, pokud je pojišťovna za pojištěného zaplatila.

³⁾ Vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 41/1984 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 248/1991 Sb.
Vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 10/1991 Sb., o podmínkách provozu silničních motorových vozidel poháněných stlačeným plynem.

⁴⁾ § 38 odst. 3 písm. a) vyhlášky federálního ministerstva vnitra č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu).

(4) Pojištěný je povinen bez zbytečného odkladu pojišťovně oznámit, že nastaly okolnosti odůvodňující práva uvedená v předchozích odstavcích a předat jí doklady potřebné k uplatnění těchto práv.

Pojistné za tuzemské motorové vozidlo

§ 13

Za tuzemské motorové vozidlo vzniká povinnost platit pojistné přidělením státní poznávací značky a trvá do trvalého vyřazení motorového vozidla z provozu. Za motorové vozidlo, pro které se státní poznávací značka nepřiděluje (dále jen „motorové vozidlo bez státní poznávací značky“), vzniká povinnost platit pojistné dnem nabytí motorového vozidla a trvá do trvalého vyřazení motorového vozidla z provozu.

§ 14

Povinnost platit pojistné má ten, kdo je v době vzniku této povinnosti zapsán v technickém průkazu jako držitel motorového vozidla (dále jen „držitel“). V ostatních případech má tuto povinnost vlastník motorového vozidla.

§ 15

(1) Pojistné se platí najednou na celý kalendářní rok a je splatné nejpozději do konce února tohoto roku.

(2) Dojde-li do konce února kalendářního roku ke změně v osobě držitele motorového vozidla, je pojistné na celý kalendářní rok splatné nejpozději před zápisem změny držitele tohoto vozidla nebo před převzetím motorového vozidla bez státní poznávací značky.

(3) Vznikne-li povinnost platit pojistné v průběhu kalendářního roku, platí se poměrná část pojistného na dobu od prvního dne kalendářního měsíce, ve kterém tato povinnost vznikla, do konce kalendářního roku. Toto pojistné je splatné do pěti kalendářních dnů od nabytí motorového vozidla a činí nejméně 10 Kčs. Při výpočtu poměrné části pojistného se přihlíží k výši pojistného zaplaceného již podle § 18.

(4) V případě změny držitele nebo vlastníka motorového vozidla vzniká povinnost platit poměrnou část pojistného za dobu, po kterou není prokázáno, že pojistné zaplatil předchozí držitel nebo vlastník.

§ 16

(1) Kdo je povinen platit pojistné, je povinen

si je sám vypočíst podle příslušných ustanovení této vyhlášky. Pojistné se platí bez vyzvání převodem z účtu vedeného u peněžního ústavu nebo poštovní poukázkou zvlášť za každé motorové vozidlo. Při placení pojistného převodem z účtu vedeného u peněžního ústavu se platí zvlášť za každé motorové vozidlo, jestliže pojištěný nemá více než 50 motorových vozidel. V dokladu o zaplacení pojistného musí být uvedena státní poznávací značka motorového vozidla, za které se platí pojistné. Nemá-li motorové vozidlo státní poznávací značku, uvede se evidenční číslo přidělené provozovatelem nebo číslo podvozku. Pokud nemá číslo podvozku, uvede se číslo karosérie a není-li ani číslo karosérie, pak číslo motoru.

(2) Pojistné se platí na účet té organizační jednotky pojišťovny, v jejímž obvodu je motorové vozidlo v evidenci, a jde-li o motorové vozidlo bez státní poznávací značky, v jejímž obvodu je trvalé bydliště (sídlo) držitele nebo vlastníka.

§ 17

Placení pojistného za motorová vozidla rozpočtových organizací, okresních úřadů a obcí v České republice upravují zvláštní předpisy.⁵⁾

§ 18

Pojistné za motorové vozidlo se zvláštní státní poznávací značkou

Povinnost platit pojistné má i ten, komu byla přidělena zvláštní státní poznávací značka podle druhu motorového vozidla, pro které byla vydána, a doby, na kterou byla přidělena, nejméně však ve výši pojistného za jeden kalendářní měsíc. Pojistné je splatné nejpozději šestým kalendářním dnem po jejím přidělení. V případě prodloužení platnosti zvláštní poznávací značky je pojistné splatné následující den po prodloužení její platnosti. Jestliže se zvláštní státní poznávací značka přiděluje na dobu neurčitou, platí se pojistné podle ustanovení § 13 této vyhlášky.

§ 19

(1) Nebylo-li pojistné zaplacené včas, zvyšuje se o 20 % roční sazby pojistného za každý i započatý kalendářní měsíc prodlení, nejméně však o 20 Kčs a zakrouhluje se na celé koruny dolů.

(2) V prodlení s placením pojistného je i ten, kdo zaplatil nižší pojistné, než je stanoveno touto vyhláškou.

⁵⁾ Vyhláška federálního ministerstva financí č. 150/1991 Sb. o finančním hospodaření rozpočtových a příspěvkových organizací v působnosti České a Slovenské Federativní Republiky.

Vyhláška ministerstva financí České republiky č. 205/1991 Sb., o hospodaření s rozpočtovými prostředky státního rozpočtu České republiky a o finančním hospodaření rozpočtových a příspěvkových organizací.

§ 20

Pojistné za cizozemské motorové vozidlo

(1) Povinnost platit pojistné za cizozemské motorové vozidlo kromě případů uvedených v odstavci 5 vzniká dnem vstupu tohoto vozidla na území České a Slovenské Federativní Republiky. Pojistné se platí na celou dobu pobytu, nejméně však na jeden měsíc, a je splatné dnem vstupu na území České a Slovenské Federativní Republiky. Vybere je pohraniční celnice a odvede je na určený účet té organizační jednotky pojišťovny, v jejímž obvodu cizozemské motorové vozidlo vstoupilo na území České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Při prodlužování pobytu cizozemského motorového vozidla v České a Slovenské Federativní Republice nad dobu, na kterou bylo zaplacené pojistné nebo nad dobu platnosti pojištění cizozemské pojišťovny platného pro území České a Slovenské Federativní Republiky, vzniká prvním dnem prodloužení doby povinnost platit pojistné na dobu prodloužení, nejméně však na jeden měsíc. Pojistné je splatné prvním dnem prodloužení doby a platí se pojišťovně, v jejímž obvodu se cizozemské motorové vozidlo v tento den nachází,

(3) Nebylo-li pojistné zaplacené podle odstavců 1 a 2, vybere je pohraniční celnice v dvojnásobné výši stanovené v § 22 odst. 3 a 4 při výjezdu cizozemského motorového vozidla z území České a Slovenské Federativní Republiky a odvede na určený účet té organizační jednotky pojišťovny, v jejímž obvodu cizozemské motorové vozidlo území České a Slovenské Federativní Republiky opouští.

(4) Platit pojistné podle předchozích odstavců je povinen ten, kdo při vstupu nebo výjezdu má cizozemské motorové vozidlo ve skutečné moci.

(5) Povinnost platit pojistné za cizozemské motorové vozidlo podle odstavců 1 až 4 nevzniká

- a) na dobu, na kterou se prokáže jeho řidič mezinárodní kartou automobilového pojištění platnou v České a Slovenské Federativní Republice;
- b) za motorové vozidlo, na které se vztahuje dohoda uzavřená Kanceláří zákonného pojištění motorových vozidel pro území České a Slovenské Federativní Republiky, podle níž se existence pojištění nemusí prokazovat.

§ 21

Zaplacené pojistné se nevrací.

ČÁST DRUHÁ**Sazby pojistného**

§ 22

(1) Pro účely placení pojistného podle této vyhlášky se motorová vozidla dělí na skupiny stanovené v odstavcích 2 a 3.

(2) Tuzemské motorové vozidlo včetně motorového vozidla se zvláštní poznávací značkou:

roční pojistné
v Kčs

- a) Jednostopé motorové vozidlo a motorová tříkolka s hmotností do 400 kg, se zdvihovým objemem válců
 1. do 50 cm³ včetně 60,—
 2. nad 50 cm³ do 350 cm³ včetně 120,—
 3. nad 350 cm³ 168,—
- b) Osobní automobil do celkové hmotnosti 3500 kg, motorová tříkolka s celkovou hmotností nad 400 kg
 1. se zdvihovým objemem válců do 2000 cm³ včetně nebo na elektrický pohon 288,—
 2. se zdvihovým objemem válců nad 2000 cm³ 384,—
- c) Ostatní automobily a pojízdný pracovní stroj se státní poznávací značkou
 1. do celkové hmotnosti 3500 kg včetně 840,—
 2. od celkové hmotnosti 3500 kg do 12 000 kg včetně 1140,—
 3. nad celkovou hmotnost 12 000 kg 1620,—
- d) Zemědělský nebo lesnický traktor se státní poznávací značkou, pojízdný pracovní stroj bez státní poznávací značky nebo vysokozdvizný vozík 180,—
- e) Motorový ruční vozík, jednohápravový kultivační traktor nebo traktor, kterému se nepřiděluje státní poznávací značka 60,—
- f) Autobus určený pro provoz jen v městské hromadné dopravě a trolejbus
 1. autobus 1440,—
 2. trolejbus 720,—
- g) Ostatní autobusy
 1. do celkové hmotnosti 5000 kg včetně 1440,—
 2. nad celkovou hmotnost 5000 kg 1620,—
- h) Přípojně vozidlo
 1. určené k tažení motorovými vozidly s výjimkou motorových vozidel uvedených v písmenech a) a e)
 - s celkovou hmotností do 750 kg včetně 60,—
 - s celkovou hmotností nad 750 kg 120,—

2. pojistné za přípojně vozidlo určené k tažení motorovými vozidly uvedenými v písmenech a) a e) je zahrnuto v sazbách pojistného za tato vozidla.

- i) Za motorové vozidlo s právem přednostní jízdy nebo motorové vozidlo taxislužby nebo vozidlo určené k půjčování se platí pojistné ve výši jedennásobku příslušné sazby pojistného podle skupin motorových vozidel uvedených v písmenech a) až h).

(3) Cizozemské motorové vozidlo, na které se vztahuje povinnost platit pojistné podle ustanovení § 20:

měsíční pojistné za
každý i započatý měsíc
pobytu v KČS

a) Jednostopé motorové vozidlo a motorová tříkolka	1000,—
b) Osobní automobil do celkové hmotnosti 3500 kg včetně	3000,—
c) Ostatní motorová vozidla, nelze-li je zahrnout pod písmena a) nebo b)	5000,—
d) Pojistné za přípojně vozidlo určené k tažení motorovými vozidly uvedenými pod písmeny a) až c) je zahrnuto v sazbách pojistného za tato vozidla.	

(4) Za motorové vozidlo určené pro přepravu nebezpečných věcí⁶⁾ se platí pojistné ve výši dvojnásobku příslušné sazby pojistného uvedené podle skupin motorových vozidel uvedených v odstavcích 2 a 3.

ČÁST TŘETÍ Společná ustanovení

§ 23

(1) Řidič motorového vozidla je povinen mít u sebe při jízdě doklad o zaplacení posledního splatného pojistného a předložit jej na výzvu kontrolního orgánu. To neplatí pro řidiče cizozemského motorového vozidla, kterému podle § 20 odst. 5 písm. b) nevzniká povinnost platit pojistné.

(2) Dokladem o zaplacení pojistného je výpis z účtu vedeného u peněžního ústavu nebo podací lístek poštovní poukázky nebo podle § 20 odst. 5 písm. a) platná karta automobilového pojištění.

§ 24

(1) Orgány příslušné pro přihlašování motorových vozidel do evidence, pro provádění kontroly silničního provozu a pro vyšetřování dopravních nehod zjišťují, zda poslední splatné pojistné za zákonné pojištění bylo řádně a včas zaplaceno a na zjištěné závady upozorňují pojišťovnu.

(2) Orgány příslušné pro celní odbavování na hraničních přechodech jsou povinny kontrolovat splnění povinností řidiči cizozemských motorových vozidel podle ustanovení § 20.

(3) Kancelář zákonného pojištění motorových vozidel pro území České a Slovenské Federativní Republiky je povinna včas informovat orgány příslušné k celnímu odbavování o tom, ohledně kterých provozovatelů a řidičů cizozemských motorových vozidel byla uzavřena dohoda, podle které se existence jejich pojištění nemusí prokazovat.

§ 25

Od uplatnění práva uvedeného v § 11, 12 a 21 může pojišťovna upustit zčásti nebo zcela, jsou-li pro to důvody hodné zvláštního zřetele. Ze stejných důvodů může pojišťovna upustit od vymáhání částek zvýšené pojistného podle § 19.

§ 26

Není-li touto vyhláškou stanoveno jinak, použijí se přiměřeně příslušná ustanovení těch právních předpisů, které právní vztahy, vznikající z pojištění, upravují.

ČÁST ČTVRTÁ Závěrečná ustanovení

§ 27

(1) Právní vztahy z tohoto pojištění vzniklé před účinností této vyhlášky se řídí předcházející právní úpravou.

(2) Pokud však bylo pojistné na rok 1992 zaplacené přede dnem 1. ledna 1992 podle předcházející právní úpravy, musí ten, kdo je povinen platit pojistné, doplatit je do konce února roku 1992 do výše stanovené touto vyhláškou.

§ 28

Zrušuje se vyhláška ministerstva financí České socialistické republiky č. 123/1974 Sb., kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění odpovědnosti

⁶⁾ § 9 zákona č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství.

§ 5 až 11 vyhlášky federálního ministerstva dopravy č. 122/1979 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství.

za škody způsobené provozem motorových vozidel provozovaného Českou státní pojišťovnou, ve znění vyhlášky č. 137/1990 Sb.

§ 29

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1992.

Ministr:

Ing. Špaček v. r.

493

VYHLÁŠKA

Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky

z 13. novembra 1991,

ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze
a vyrovnaní

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 71 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní ustanovuje:

b) osvedčenie o spôsobilosti osoby pre výkon funkcie správcu podľa § 8 ods. 1 zákona¹⁾ vydané navrhovateľom.

Zoznam správcov

§ 1

Zoznam osôb (ďalej len „zoznam“), ktoré spĺňajú zákonné podmienky¹⁾ na menovanie za správcu konkurznej podstaty, vyrovnacieho správcu, osobitného správcu alebo zástupcu správcu (ďalej len „správca“), vedú krajské sudy a Mestský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“).

§ 2

Do zoznamu krajské sudy zapisujú

- a) advokátov a komerčných právnikov, ktorí majú zapísané sídlo v obvode krajského súdu, chcú byť do zoznamu zapísaní a požiadajú o to krajský súd,
- b) iné vhodné osoby na návrh samosprávnych profesiových organizácií a štátnych orgánov.

§ 3

(1) V návrhu (žiadosti) na zápis sa uvedie meno, priezvisko a dátum narodenia osoby, ktorá má byť do zoznamu zapísaná, jej povolanie alebo zamestnanie, sídlo a trvalý pobyt.

(2) K žiadosti o zápis osôb uvedených v § 2 písm. a) sa musí pripojiť doklad o tom, že žiadateľ je zapísaný v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou alebo v zozname komerčných právnikov vedenom Komorou komerčných právnikov Slovenskej republiky.

(3) K návrhu na zápis osôb uvedených v § 2 písm. b) sa musí pripojiť

- a) súhlas navrhovanej osoby so zápisom do zoznamu,

§ 4

(1) Predseda krajského súdu zostavuje zoznam podľa návrhov tak, že osoby uvedené v § 2 písm. a) sa zapisujú oddelene od osôb uvedených v § 2 písm. b).

(2) Zápis do zoznamu sa vykoná v poradí určenom dňom podania návrhu (žiadosti). Ak boli v ten istý deň podané žiadosti o zápis viacerých osôb alebo v podanom návrhu na zápis je uvedených viac osôb, poradie medzi nimi sa určuje podľa abecedy.

(3) O zápise do zoznamu upovedomí predseda krajského súdu osobu do zoznamu zapísanú. Zápis osôb uvedených v § 2 písm. a) oznámi predseda krajského súdu Slovenskej advokátskej komore alebo Komore komerčných právnikov Slovenskej republiky, ktorej členom je zapísaná osoba. Zápis osôb uvedených v § 2 písm. b) sa oznámi navrhovateľovi, ktorý návrh podal.

(4) Zoznam dopĺňuje krajský súd priebežne.

§ 5

(1) Zo zoznamu krajský súd vyčiarkne osobu, ktorá

- a) o to požiadala,
- b) stratila oprávnenie pre výkon povolania alebo zamestnania, ktoré bolo predpokladom pre zápis do zoznamu,
- c) zomrela.

(2) Návrh na vyčiarknutie osoby zapísanej do zoznamu z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. b) a c) podáva Slovenská advokátska komora alebo Komora komerčných právnikov Slovenskej republiky, pokiaľ

ide o ich členov; ak ide o osoby uvedené v § 2 písm. b), ten, kto návrh na jej zápis podal.

Odmena správcov

§ 6

Základ pre určenie

- a) odmeny správcu konkurznej podstaty (ďalej len „konkurzná odmena“) tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty,
- b) odmeny vyrovnacieho správcu (ďalej len „vyrovnacia odmena“) tvorí suma, ktorá sa použila na uspokojenie veriteľov.

§ 7

(1) Konkurzná odmena sa vypočíta zo sumy uvedenej v § 6 písm. a) takto:

z prvých	10 000 Kčs	10 %
z prevyšujúcej sumy do	50 000 Kčs	8 %
z prevyšujúcej sumy do	100 000 Kčs	4 %
z prevyšujúcej sumy do	500 000 Kčs	1,5 %
z prevyšujúcej sumy do	1 000 000 Kčs	0,75 %
z ďalšej prevyšujúcej sumy		0,25 %
najmenej však 400 Kčs		

(2) Vyrovnacia odmena je jedna tretina z percentuálneho určenia konkurznej odmeny uvedenej v odseku 1 vypočítanej zo sumy použitej na uspokojenie veriteľov, najmenej však 200 Kčs.

(3) Ak bol vymenovaný osobitný správca podľa § 9 ods. 1 zákona,¹⁾ súd zvýši odmenu primerane rozsahu správy najviac však o jednu štvrtinu konkurznej odmeny vypočítanej podľa odseku 1.

(4) Konkurznú alebo vyrovnaciu odmenu vypočítanú podľa predchádzajúcich odsekov môže súd zvýšiť až o 10 %, ak činnosť správcu bola mimoriadne náročná.

§ 8

Za vedenie sporov, účasť v konaní o výkone roz-

hodnutí a za práce vykonané v správnom konaní patrí správcovi menovanému z osôb uvedených v § 2 písm. a) odmena podľa osobitných predpisov;²⁾ ak je za správcu vymenovaná osoba uvedená v § 2 písm. b), patrí jej odmena vo výške určenej súdom, najviac však vo výške troch štvrtín z odmeny, ktorá by patrila osobám uvedeným v § 2 písm. a).

§ 9

(1) Ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

(2) Nároky podľa § 8 patria každému zo správcov osobitne.

§ 10

Ustanovenie o spravovacom poriadku

Pre konanie pred konkurzným a vyrovnacím súdom platia ustanovenia Spravovacieho poriadku pre okresné a krajské sudy.³⁾

§ 11

(1) Konkurzný (vyrovnací) súd menuje za správcu osobu zapísanú do zoznamu podľa § 2 písm. a), ktorá má sídlo alebo trvalý pobyt v obvode okresného súdu, v ktorého obvode je dlžníkov podnik alebo jeho bydlisko. V hlavnom meste Slovenskej republiky súd za správcu vymenuje osobu, ktorá má trvalý pobyt v Bratislave. Z osôb zapísaných do zoznamu, ktoré spĺňajú predpoklady na vymenovanie za správcu, určí súd správcu podľa poradia zápisu do zoznamu.

(2) Osoby, ktorú sú zapísané do zoznamu podľa § 2 písm. b), môžu byť za správcu vymenované len vtedy, ak sú na to dôležité dôvody a ak možno očakávať, že so správou konkurznej podstaty nebude spojená ich účasť v občianskom súdnom konaní, alebo v správnom konaní.

§ 12

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Minister:

v z. JUDr. Kohút v. r.

¹⁾ Zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní.

²⁾ Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci v znení vyhlášky č. 4/1991 Zb. Vyhláška č. 180/1991 Zb. o odmenách a náhradách komerčných právnikov za poskytovanie právnej pomoci.

³⁾ Inštrukcia ministra spravodlivosti SR z 18. júna 1973, ktorou sa vydáva Spravovací poriadok pre okresné a krajské sudy, v znení inštrukcie Ministerstva spravodlivosti SR z 29. júna 1990. (reg. v čiaske 19/1973 Zb.).

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky

oznamuje, že v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, a § 12 odst. 1 vyhlášky č. 16/1991 Sb., o zprostředkovatelích, rozhodcích a ukládání kolektivních smluv vyššího stupně, byla u něj uložena od 1. října 1991 do 31. října 1991 tato kolektivní smlouva vyššího stupně: Vyšší kolektivní smlouva na rok 1991 uzavřená dne 10. 10. 1991 mezi Odborovým svazem zaměstnanců dopravy, silničního hospodářství a autoopravárenství Čech a Moravy a Svazem zaměstnavatelů v dopravě.

Ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenskej republiky

oznamuje, že v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní a § 2 vyhlášky Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 49/1991 Zb. o ukladaní kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa, sprostredkovateľoch a rozhodcoch a o ďalšej úprave konania, boli na Ministerstve práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky od 11. 3. 1991 do 25. 10. 1991 uložené tieto kolektívne zmluvy vyššieho stupňa:

1. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa uzavretá na rok 1991 medzi Federálnym odborovým zväzom pracovníkov baní, geológie, naftového priemyslu

a

Zväzom podnikov a akciových spoločností ťažobného priemyslu a jej dodatky číslo 1 z 20. 5. 1991, číslo 2 z 31. 5. 1991 a číslo 3 zo 7. 8. 1991.

2. Odborová kolektívna zmluva na rok 1991, uzavretá medzi Odborovým zväzom STAVBA, zastúpeným Federálnym výborom odborového zväzu

a

Asociáciou zamestnávateľov pracovníkov investičného rozvoja.

3. Kolektívna zmluva uzavretá medzi Federálnym odborovým zväzom pracovníkov Česko-slovenskej armády

a

Zväzom štátnych podnikov a akciových spoločností rezortu Federálneho ministerstva obrany.

4. Odvetvová kolektívna zmluva na rok 1991 pre celulózo-papierenský priemysel Slovenskej republiky uzatvorená medzi Odborovým zväzom pracovníkov drevárskeho, nábytkárskeho a papierenského priemyslu, lesného a vodného hospodárstva Slovenskej republiky

a

Zväzom priemyslu Slovenskej republiky, odvetvovým zväzom drevárskeho, nábytkárskeho a celulózo-papierenského priemyslu.

5. Kolektívna zmluva pre odvetvie drevárskeho a nábytkárskeho priemyslu na Slovensku na rok 1991 uzatvorená medzi Odborovým zväzom pracovníkov drevárskeho, nábytkárskeho a papierenského priemyslu, lesného a vodného hospodárstva na Slovensku, sekciami pre drevársky a nábytkársky priemysel

a

Zväzom priemyslu Slovenskej republiky – Odvetvovým zväzom drevárskeho, nábytkárskeho a papierenského priemyslu.

6. Odvetvová kolektívna zmluva na rok 1991 uzatvorená medzi Slovenským odborovým zväzom pracovníkov textilného, odevného a kožiarskeho priemyslu

a

Zväzom priemyslu Slovenskej republiky – Asociáciou textilného a odevného priemyslu

a

Zväzom priemyslu Slovenskej republiky – Odvetvovým zväzom kožiarskeho a obuvníckeho priemyslu

7. Vyššia kolektívna zmluva uzavretá na rok 1991 medzi Odborovým zväzom pracovníkov poľnohospodárstva na Slovensku

a

Združením podnikateľov v poľnohospodárstve a potravinárstve Slovenskej republiky.

8. Dodatok č. 1 z 26. 9. 1991 odvetvovej kolektívnej zmluvy na rok 1991 uzavretej medzi Slovenským výborom odborového zväzu STAVBA

a

Zväzom podnikateľov v stavebníctve Slovenska.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

ve vyhlášce ministerstva financí České republiky č. 393/1991 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, v českém i slovenském vydání

V příloze č. 1 vyhlášky **RODINNÉ DOMKY, REKREAČNÍ DOMKY A REKREAČNÍ CHALUPY** u znaku č. 10 v položce 10.2.e) mají slova „obklady šindelem 230“ správně znít „obklady šindelem 200“,

v příloze č. 3 vyhlášky **GARÁŽE A VEDLEJŠÍ STAVBY** mají poznámky za tabulkou správně znít:

8. řádek: „Znak č. 2 se uvažuje jen u prvního nadzemního podlaží.“,

9. řádek: „Znak č. 5, 6 a 17 se započítávají v nadzemním podlaží s největší zastavěnou plochou.“,

10. řádek: „Znak č. 7 se počítá stejnou hodnotou ve všech nadzemních podlažích.“,

v příloze č. 7 vyhlášky **POZEMKY**

v I. tabulce v položce č. 1.3 mají slova „V Českém Krumlově, Jáchymově, Jeseníku, Luhačovicích, Poděbradech a Teplicích“ správně znít „V Českém Krumlově, Jáchymově, Jeseníku, Luhačovicích, Poděbradech, Teplicích a Karvině“,

v II. tabulce v položce č. 6.4 mají slova „Stavba pod povrchem pozemků oceňovaných podle § 14 odst. 2“ správně znít „Stavba pod povrchem pozemků oceňovaných podle § 15 odst. 3“.

Redakce

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kč** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obyčejném středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.